

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

41. ČÍSLO / XVI. ROČNÍK

9 Kč (12 Sk)

12. ŘÍJNA 2008

Z obsahu:

Svatý Pavel a apoštolové
Katecheze Benedikta XVI.
při generální audienci
24. září 2008
- strana 2 -

Růženec a světcí
Padre Stefano Manelli
- strana 4 -

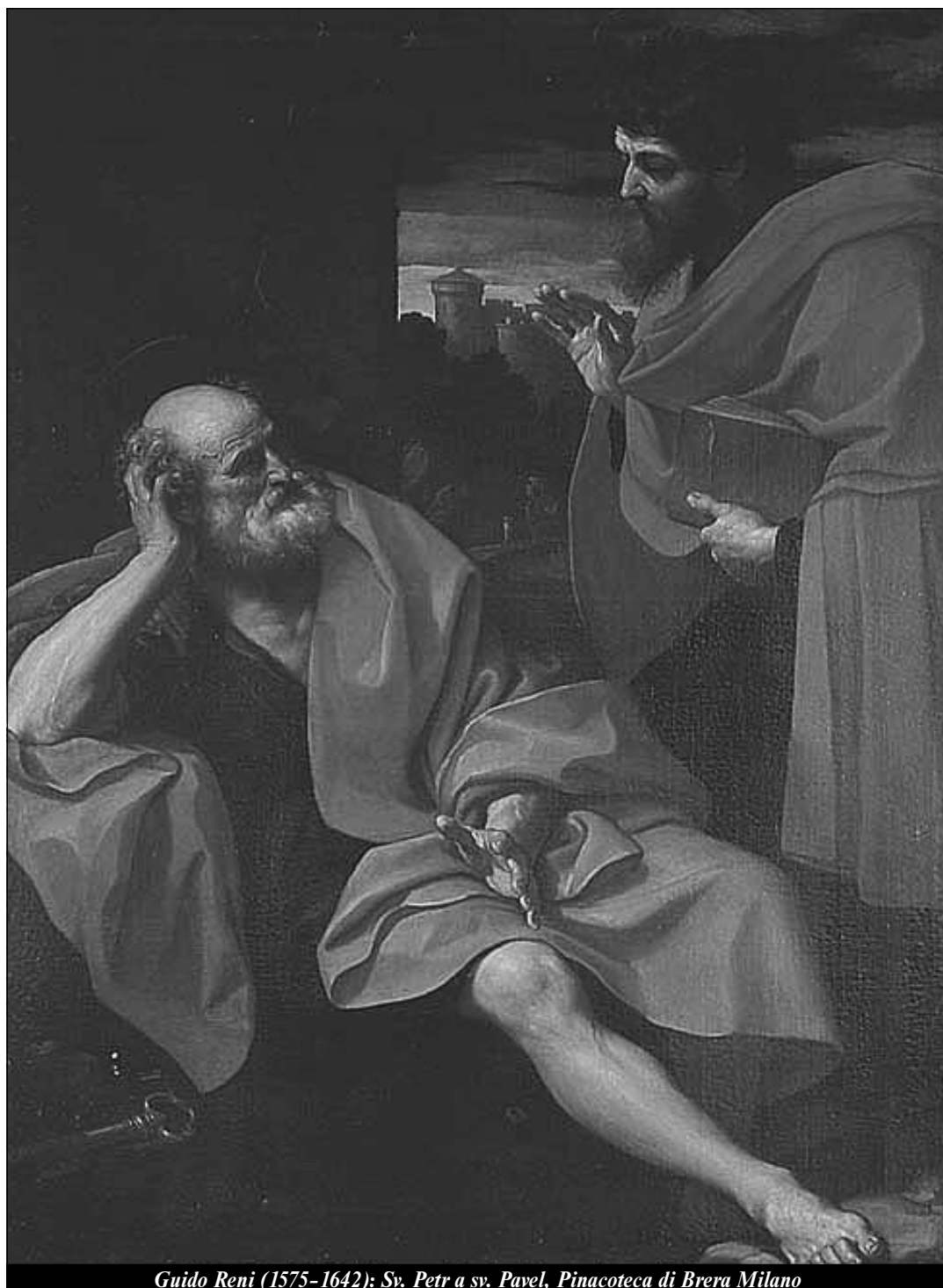
**Duchovní mateřství
pro kněze (3)**
Povolání být duchovní
matkou kněze je málo
známé, nedostatečně
pochopené, a proto málo
praktikované, i když
je velmi významné
a potřebné
- strana 6 -

**Přednost milosti
v kněžském životě**
Bernhard Spinger
- strana 8 -

**Pán Ježíš
o svých kněžích**
Kněz je pro duše
a patří duším
- strana 9 -

**Dopis jednoho řeholníka
matce rodiny**
- strana 10 -

Obrácení alkoholika
- strana 12 -

Guido Reni (1575-1642): Sv. Petr a sv. Pavel, Pinacoteca di Brera Milano

Chtěl bych dnes hovořit o vztahu mezi svatým Pavlem a apoštolu, kteří ho v následování Krista předešli. Tyto vztahy se vyznačovaly vždy hlubokou úctou a onou otevřeností, s jakou Pavel hájil pravdu evangelia. I když i on byl prakticky současník Ježíše z Nazareta, neměl příležitost se s ním setkat během jeho veřejného života. Proto po zásahu na cestě do Damašku cítil potřebu poradit se s prvními Mistrovými učedníky, které si On vybral, aby zanesli evangelium až na kraj světa.

Osobní styky

V Listě Galatským udává Pavel důležitý výčet svých styků s některými z Dvanácti: především s Petrem, který byl vybrán jako Kéfas, což je aramejský výraz, který znamená skálu, na které byla zbudována Církev (srov. Gal 1,18), s Jakubem, „Pánovým bratrem“ (srov. Gal 1,19), a s Janem (srov. Gal 2,9). Pavel je bez váhání nazývá „sloupy“ Církve. Zvláště významné je setkání s Petrem, které se uskutečnilo v Jeruzalémě: Pavel u něho zůstal 15 dní, aby se s ním „radil“ (srov. Gal 1,19), totiž aby byl informován o pozemském životě Zmrtvýchvstalého, který ho „uchvátil“ na cestě do Damašku a změnil radikálním způsobem Pavlův život: z pronásledovatele Církve Boží se stal evangelizátorem oné víry v ukřižovaného Mesiáše a Božího Syna, kterého chtěl v minulosti zničit (srov. Gal 1,23).

Eucharistie jako základní kámen

Jakého druhu byly informace, které měl Pavel o Ježíši Kristu ve třech letech, které následovaly po setkání u Damašku? V prvním Listě Korintánům můžeme zaznamenat dva úryvky, které Pavel poznal v Jeruzalémě a které byly již formulovány jako ústřední prvky křesťanské tradice, konstitutivní tradice: Předává je doslovně tak, jak je přijal, ve velmi slavnostní formě: „Pře-

Svatý Pavel a apoštolové

dávám vám to, co jsem sám přijal.“ Trvá totiž na věrnosti a to, co sám přejal, chce předat věrně i novým křesťanům. Jsou to zakládající prvky a týkají se Eucharistie a zmrtvýchvstání; jedná se o úryvky, které byly formulovány již v třicátých letech. Dospíváme tak ke smrti, pohřbení do srdce země a k zmrtvýchvstání Ježíše (srov. 1 Kor 15,3-4). Vezměme je jeden po druhém: Ježíšova slova při Poslední večeři (srov.

1 Kor 11,23-25) jsou pro Pavla skutečně centrem života Církve: Církev se buduje počínaje tímto středem a tak sama vzniká. Mimo tento eucharistický střed, ze kterého se Církev vždy znovu rodí – a to i pro celou teologii svatého Pavla, pro všechno jeho myšlení – tato slova měla významný dopad na Pavlův osobní vztah k Ježíši. Na jedné straně dosvědčují, že Eucharistie osvěcuje prokletí kříže a činí

ho pozhnáním (Gal 3,13-14), a na druhé straně vysvětlují význam samotné Ježíšovy smrti a zmrtvýchvstání. V jeho listech se ono „pro vás“ stává „pro mne“ a „pro Církev“ (Ef 5,25) anebo také „pro všechny“ ve smírné oběti kříže (srov. Řím 3,25). Z Eucharistie a v Eucharistii je Církev budována a uznávána za „Kristovo Tělo“ (1 Kor 12,27), které se sytí denně z moci Duchu Zmrtvýchvstalého.

Pravda o zmrtvýchvstání

Druhý text o zmrtvýchvstání nám opět předává stejnou formuli věrnosti. Svatý Pavel píše: „Vyučil jsem vás v tom, co jsem sám přijal, že Kristus umřel ve shodě s Písmem za naše hříchy, že byl pohřben a že vstal z mrtvých třetího dne ve shodě s Písmem, že se ukázal Petrovi a potom Dvanácti“ (1 Kor 15,3-5). I v této předávané tradici se Pavlovi vrací ono „za naše hříchy“, jež klade důraz na sebedarování Krista Otci, aby nás osvobodil od hříchů a od smrti. Z tohoto sebedarování vyvodí uchvacující a fascinující výrazy pro náš vztah ke Kristu: „S tím, který byl bez hříchu, jednal Bůh kvůli nám jako s největším hříšníkem, abychom my skrze něho byli spravedliví u Boha“ (2 Kor 5,21). „Znáte přece milost našeho Pána Ježíše Krista: on, ačkoliv bohatý, se stal pro vás chudým, abyste vy zbohatli z jeho chudoby“ (2 Kor 8,9). Vyplatí se připomenout komentář, kterým kdysi augustiniánský mnich Martin Luther provázel tyto paradoxní věty Pavlovy: „To je velkolepé tajemství božské milosti vůči hříšníkům: že obdivuhodnou záměnou naše hříchy už nejsou naše, ale Kristovy, a Kristova spravedlnost není Kristova, ale naše“ (Komentář k žalmům 1513-1515). A tak jsme byli spaseni.

V originálním kerygma předávaném od úst k ústům si slouží povšimnutí použití slova „je vzkříšen“ místo „byl vzkříšen“, které by bylo logičtější

Pokračování na str. 10

Editorial

Měsíc říjen je bohatý na zvláštní a významné připomínky. Je to především měsíc svatého růžence, ale také měsíc andělů strážných a konečně měsíc, kdy obzvláště pamatujeme na misie. Na to všechno můžeme pomyslet, když čteme evangelium této neděle, které vypráví podobenství o nejvelkomyslnějším královském pozvání na svatební hostinu. Není právě modlitba svatého růžence bohatě prostřeným stolem, ke kterému nás zve Pán prostřednictvím své Matky i svatých andělů?

My všichni jsme zváni k hostině. Je to hostina společenství s našim Bohem.

Všechna velká zjevení Matky Boží zdůrazňují jedno její přání: modlitbu svatého růžence. Proč si Panna Maria tolik přeje, abychom se modlili právě růžencem? Kdyby měla k dispozici účinnější prostředek, jímž můžeme posloužit sobě i světu, jistě by nám ho nabídla a naučila nás ho využívat. Růžencem nás Maria osobně zve k jedinečné hostině a společenství s našim Bohem a Pánem. Je to modlitba postavená na radostném opakování nejkrásnější zvěsti, kterou lidstvo vůbec uslyšelo.

Maria nás v růženci vede k modlitbě, jejíž slova nejsou

její, ale jejího Snoubence Duchu Svatého. Tu, kterou Bůh tak nade všechny vyznamenal, zaplavujeme v růženci Boží chválou a svými prosbami. Prosby směřují k tomu nejpodstatnějšímu, aby nekonečná štědrost Nejsvětější Trojice nepřišla nazmar, aby královská tabule nebyla prostřena zbytečně.

Je to pobožnost, k níž vlastně nic nepotřebujeme, kterou můžeme konat kdykoliv a kdekoliv a můžeme jí nanejvýš užitečně naplnit kdejakou volnou chvílí.

O růženci si někteří lidé myslí, že je to nudná modlitba. Skutečnost je právě opačná. Růžence je modlitba uchvacující a nanejvýš napínavá. Představuje nám jedinečné a nejdramatičtější scény z lidských dějin. Jsou to vrcholné momenty, kdy Bůh přebýval mezi námi. Jestliže někdo nepocituje, jak ho tyto události samy přitahují, aby se k nim ustavičně vracel, tak je to proto, že jsou před ním ještě stále příliš zahaleny a skryty, jsou povážlivě zastíněny jiným nevýznamným balastem a my potřebujeme modlitbu růžence právě proto, aby nám tak říkajíc protřela zrak, abychom se na ně začali dívat v jejich podstatě a aby nás tak konečně chytila za srdce.

Pokračování na str. 11

Velká hostina

Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle

Koho najdete, pozvěte na svatbu.

Přijmi vzácné pozvání a dej se odvést na hostinu Božího slova, která je pro tebe připravena. Oděn rouchem pokory a usebranosti vstup do Ježíšových síní.

Předkládá ti další ze svých podobností, ve kterých hovoří o neuvěřitelné zatvrzelosti vlastního národa. Pros svého Pána, aby tě uchránil sobecké zatvrzelosti, o které ti vypráví s takovou bolestí.

Nebeský Král rozesílá posly s radostnou zvěstí: Pojďte k hostině! Bůh sám připravil všechno potřebné. Velice mu na tom záleží, neboť je to oslava jeho jednorozeného Syna. Všechno nachystal s tak nesmírnou láskou a péčí, protože touží rozdávat a působit radost všim, co může jeho velkodušná štědrost nabídnout.

Nespokojuje se s pouhým ohlášením. Hlasatelé této radostné zvěsti mají osobně přivádět všechny pozvané. Dej se Pánu k dispozici právě pro tuto službu. Dává ti možnost stolovat u sebe proto, abys poznal nejen hodnotu toho, co je prostřeno na jeho tabuli, ale aby ses také přesvědčil, kolik volných míst je v jeho hodovní síni.

Bohužel královi poslové se vracejí s nepořízenou. Ti, kterým doručili osobní Boží pozvání, *nechtějí přijít*. Poslechni si, čeho všeho si cení více než pocty účastnit se královské svatby: jsou jim přednější osobní zájmy, vidina hmotných statků, obchody, peníze, zisk. Nebývá to i u tebe častý důvod, proč jsi netečný k Božímu slovu?

Královi poslové však musí počítat s tím, že budou nejen odmítáni, ale i tupeni, týráni a dokonce zbaveni života. Ježíš s lítostí konstatuje, že jsou lidé, pro které je královská svatba přímo nesnesitelná. Přemýšlej, co se muselo stát v srdci těch, kteří se pozváním k hostině Boží dobrotivosti a milosti cítí dokonce ohroženi. Ta nejvyšší možná láska a štědrost je podnítala k hněvu, odporu a zášti. Nejen že sami odmítají, ale cítí potřebu zabránit tomu, aby se královské pozvání dostalo k dalším: násilím se zbavují těch, kteří přinášejí nabídku lásky a radosti. Žijí v domněni, že není nic krásnějšího a lepšího než to, co oni sami vymysleli a co oni nabízejí. Vadí jim vše, co by je mohlo zastínit a usvědčit z malosti, nepravdy a ješitnosti. Zabíjet Boží posly je možno nejen

mečem, ale i slovem. Ale každý, kdo tvrději a sebevědomě odmítá Boží nezištnost, musí počítat také s jeho spravedlností.

Královská hodovní síň stále zeje prázdnotou. Pocity, které prožívá zklamaný hostitel, jsou srozumitelné zvláště tomu, kdo již někdy marně vyhlížel pozvané hosty a prožil sklíčující pohled na zbytečně prostřený stůl. Dej Králi za pravdu, že nikdo, kdo se k němu takto obrací zády, není hoden zasednout k jeho hostině.

Královská velkodušnost však nemůže přijít nazmar. Jeho vynalézavá láska nezná hranic. Chce prožívat svou radost z darované

radosti v naplněné hodovní síni. Jeho pozvání se dostane jiným, kteří to ani netuší a kteří nic neočekávají.

Pán posílá služebníky *na rozcestí*: tam jsou ti, kteří se rozhlížejí, kudy dál, protože hledají cestu: všichni bloudící a hledající jsou zváni, ať jsou *zlí nebo dobří*. Nyní tedy víš, ke komu jsi poslán: jdi a vysvětlí jim, kam mají jít. Přičiň se, aby volná místa u Boží tabule nezůstala neobsazena, a ostatní přenechej samotnému Hostiteli.

Slavnost Krále Syna může začít. Otec přece jen dosáhl toho, že hodovní síň, ve které je dostatek místa pro všechny, se zcela zaplnila. Připrav si své osobní přání pro Ženicha a Krále. Co jim řekneš?

Ani uprostřed všeobecného svatebního veselí však nepřeslechni Ježíšovo závěrečné varování: Král pozval do své hodovní síně *dobré i zlé*, ale to neznámá, že je to místo i pro svévolné vetřelce. Na Synově hostině nesmí nikdo chytračit, využívat situace a přiživovat se po svém a nedbat přítomna to, co se sluší a patří. Opatruj pečlivě svoje *svatební roucho*. Nenech si nikým namluvit, že už ho není zapotřebí. Je jedinou zárukou, že jsi nejen *pozvaný*, ale také *vyvolený*.

Otec našeho Pána Ježíše Krista kéž nás osvítí, abychom pochopili, co čeká ty, které on povolal.⁽¹⁾

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ responsoriální verš k Aleluja (srov. Ef 1,17-18)

Liturgická čtení

1. čtení - Iz 25,6-10a

Hospodin zástupů vystrojí všem národům na této hoře tučné hody, hody s výborným vínem; budou to šťavnatá jídla a vybraná vína. Na této hoře sejme závoj, který halí všechny lidi, příkrývku, která kryla všechny národy. Zničí smrt navždy. Pán, Hospodin, setře slzy z každé tváře. Odejme na celé zemi hanbu svého lidu, neboť Hospodin to pravil. V ten čas se řekne: „Hle, náš Bůh, doufali jsme v něho, že nás vysvobodí; on je Hospodin, v něho jsme doufali, jásejme a radujeme se z jeho spásy, neboť Hospodina ruka spočine na této hoře.“

2. čtení - Flp 4,12-14.19-20

Bratři! Dovedu žít v odříkání a dovedu žít v hojnosti. Seznámil jsem se důvěrně se všim: se sytostí i hladověním, s nadbytkem i nedostatkem. Všechno mohu v tom, který mi dává sílu. Ale jste hodní, že jste mi pomohli v mém tíživém postavení. A protože můj Bůh je přebohatý, skvěle vám to odplatí skrze Krista Ježíše ve všem, cokoli budete potřebovat. Bohu, našemu Otci, buď sláva na věčné věky! Amen.

Evangelium - Mt 22,1-14

Ježíš mluvil k velebnějším a starším lidu v podobnostech: „Nebeské království je podobné králi, který vystrojil svému synovi svatbu. Poslal služebníky, aby svolali hosty na svatbu, ale ti nechtěli přijít. Poslal znovu jiné služebníky se vzkazem: ‚Řekněte pozvaným: Hostinu jsem přichystal, moji býci a krmný dobytek jsou poraženi, všechno je připraveno, pojďte na svatbu!‘ Ale oni nedbali a odešli, jeden na své pole, jiný za obchodem. Ostatní pochytili jeho služebníky, ztýrali je a zabili. Krále to rozhněvalo. Poslal svá vojska, vrahy zahubil a jejich město vypálil. Potom řekl svým služebníkům: ‚Svatební hostina je sice připravena, ale pozvaní ji nebyli hodni. Jděte proto na rozcestí a pozvěte na svatbu, koho najdete.‘ Služebníci vyšli na cesty a shromáždili všechny, které našli, zlé i dobré, takže svatební síň byla plná hostí. Když vstoupil král podívat se na hosty, uviděl tam člověka, který neměl na sobě svatební šaty. Řekl mu: ‚Příteli, jak jsi sem přišel bez svatebních šatů?‘ On se nezmohl na slovo. Tu řekl král sloužícím: ‚Svažte mu ruce i nohy a vyhodte ho ven do temnot. Tam bude pláč a skřípění zubů.‘ Mnoho je totiž povolaných, ale málo vyvolených.“

Zdá se to neuvěřitelné, ale velký mystik a učitel Církve sv. Alfons Liguori pokládal pobožnost růžence za jednu z podmínek věčné spásy.

Jednou již v pokročilém věku si nebyl jist, zda se ten den modlil růženec. Zeptal se bratra, který o něho pečoval. Ten se domníval, že se růženec již modlil. Svátý Alfons však naléhal: „Myslíte, myslíte, ale jste si tím jist? ... Nevíte, že na této pobožnosti závisí moje spása?“

Intuici o spásné hodnotě růžence měl i Michelangelo, který ji zvěčnil ve svém nejslavnějším díle Poslední soud v Sixtinské kapli. Na fresce po Ježíšově pravici jsou mezi dušemi, které stoupají do nebe, také ty, které jsou vytažovány prostřednictvím růžence, kterého se pevně drží.

Růženec v roli spásného řetězu se objevuje i v jednom snu Dona Boska. Silný jedovatý had se chystá napadnout své oběti, ale je zadržen smyčkou silného provazu, která ho usmrtí. Provaz je pak uložen do krabice. Když pak krabici znovu otevřeli, provaz vytvářel dvě slova: Ave Maria. Don Bosko podal toto vysvětlení: Had představuje ďábla, smyčka Ave Maria a provaz růženec, který se skládá ze Zdravasů, jimiž je možno svrhnout demony do pekel.

Také papež Hadrián VI. pokládal růženec za bič na ďábla. To je pravda, která vyplývá z Hospodinových slov: „Ona rozdrtí tvoji hlavu“ (Gn 3,15). S růžencem v ruce můžeme vítězit nad pekelnými mocnostmi, vášněmi a nebezpečími všeho druhu, proti všem pokušením, která vystupují v každé době a na každém místě.

Růženec záchranou víry a mravů

Růženec je prostředek záchrany pro duši i pro tělo. Je nám záchranou v boji s nepřáteli, v nebezpečí života, ale také pomáhá chránit nedotčenou víru a pod-

Růženec a světci

poruje nás v úsilí o nápravu života, jak to potvrzuje svátý Dominik, když růžencem bojoval proti Albigenkým, kteří svými bludy ohrožovali křesťanství.

Také svatá Terezička ujišťuje s úchvatnou prostotou, že modlitba růžence je jako kvas, který může obnovit zemí. A skutečně tomu tak je. Známe celé země a oblasti, které duchovně rozkvetly díky pobožnosti svatého růžence.

Svátý Karel Boromejský ihned po Tridentském koncilu začal s obnovou milánské diecéze tím, že zavedl ve všech farnostech pobožnost svatého růžence. Sklidil bohaté plody v bohatém životě víry. (Na něco podobného se po druhém vatikánském koncilu bohužel nemyslelo.)

Ctihodný Vincenc Maria Orsini, biskup v Beneventu, rovněž použil k obnově víry a zbožnosti svých věřících modlitbu růžence, a to s velkými výsledky.

Svátý Vincenc Palotti dosvědčuje, že apoštolát svatého Kašpara de Bufalo byl proto tak plodný, protože ukládal propagovat a praktikovat modlitbu svatého růžence jako účinný prostředek k obnově mravů.

Svátý Jan Bosko, velký vychovatel mládeže, pokládal růženec za základní bod své výchovné metody. Markýz Roberto d'Azeglio jednou navštívil oratoř ve Valdoccu a obdivoval Boskovo dílo, jen růženec se mu nelíbil a pokládal ho za nudný a neužitečný. Don

Bosko mu odpověděl s vlivností, ale i s pevností: „Nuže já si zakládám na této praktice a mohu říct, že na ní stojí moje instituce.

Byl bych ochoten raději zanechat jiných třeba velmi důležitých věcí, ale růžence nikdy.“

Don Bosko byl jistě jedním z nejhroli- vějších propagátorů růžence jakožto mocné síly proti nástrahám ďábla, pro rozkvet víry, pro zachování čistoty mladých lidí, jako obrany proti bludům a významné pomoci Církvi. A jinak tomu ani nemůže být. Růženec je „zvláštní záštitou proti herezím a neřestem“, jak říká římské officium k 7. říjnu. Kam vstoupí, tam přitahuje a zachraňuje duše jako „řetěz, který nás spojuje s Bohem“ (Bartolo Longo).

Zachraňuje hříšníky

Co říci o záchraně, kterou působí růženec tím, že dosahuje obrácení hříšníků?

Stačí připomenout, že v Lurdech a ve Fatimě žádala Panna Maria opakovaně modlitbu svatého růžence.

Všichni světci zakusili velkou moc růžence na tomto poli a ručí za to bezvýhradně.

V důvěrném deníku P. Maximiliána Kolbeho, současného mariánského apoštola, nacházíme tuto krátkou větu o velkém významu růžence: „Kolik růženců, tolik spasených duší.“ Jeden růženec může tedy zachránit duši. Neměli bychom toho využívat,

abychom pomohli zbloudilým bližním a zachránili duše, které se vzdálily od Boha?

Svátý Ludvík Grignon Maria z Montfortu nás ujišťuje, že hříšník nemůže zůstat zatvrzelý, když použijeme růženec. Proto mohl napsat ve své vzácné knize nadpis: „Obdivuhodné tajemství svatého růžence, jak se obrátit a dojít spásy.“

Svátý Klement Maria Hofbauer byl apoštolem a svým způsobem specialistou, jak dosáhnout obrácení pomocí růžence. Měl vždy v ruce malý růženec, který mu daroval papež Pius VII. Když ho náhodou ztratil, velice ho to rmoutilo. Našla ho jedna sestra a on jí s radostí řekl: „Pomáháte mi tak při obrácení hříšníků, protože kdykoliv se pomodlím růženec za hříšníka, vždy jsem dosáhl jeho obrácení.“ Proto neustále doporučoval svým kajícím, aby mu pomáhali obracet hříšníky a zbloudilé. Ujišťoval, že pomocí růžence vždy dosáhl vytožených obrácení, i když se jednalo o hříšníky, kteří třicet, čtyřicet let nepřistoupili ke svátostem. A jeho tvář se vždy rozzářila, když mohl zvolat: „Pán mi dal další duši skrze růženec!“

Svátý Ludvík Bertrando byl nazýván apoštolem Indie. Růžencem zde způsobil mnoho zázraků, uzdravoval nemocné a také vracel k životu mrtvé, ale především dosáhl na deset tisíc obrácení.

Neobyčejný apoštol svatý farář Arský růžencem přitahoval duše, pak na ně přivolal potřebný déšť milostí a dosáhl tak nesčetných, často i zázračných obrácení.

Jednou byl pozván, aby kázal duchovní obnovu pro lid nedaleko od Ars. Nejdříve se zeptal faráře, zda je v jeho farnosti někdo, kdo je ochoten se intenzivně modlit. Farář mu označil jednu žebračku schopnou jen modlit se růžencem. Světec šel ihned za ní a prosil ji, aby se ustavičně modlila růženec po celou dobu jeho kázání. Žebračka poslechla. Misie dopadly výtečně. Mno-

PLODY MEDŽUGORJE JSOU NESPORNÉ

Na mariologickém kongresu v Lurdech na téma „Zjevení blahoslavené Panny Marie mezi dějinami, vírou a teologií“ bylo jedním z témat také poutní místo Medžugorje. Byly mu věnovány dvě přednášky. Adalbert Rebič řekl: „Plody fenoménu Medžugorje jsou nesporné. Medžugorje je již dnes na úrovni Lurd a Fatimy.“ „Hlavním problémem zůstává místní biskup.“ Rebič potvrdil, že události v Medžugorje jsou plně v souladu s učením Církve, a také chorvatská biskupská konference uznává pozitivní plody tohoto poutního místa.

žila se obrácení a světec dosvědčil s velkou radostí: „Není to moje dílo, ale Panny Marie, kterou vyzývala žebračka modlitbou růžence.“

O svatém otci Piovi víme, že se modlil růženec ve dne v noci. A těmito růženci přitahoval do San Giovanni Rotonda zástupy duší, které potřebovaly milost a světlo a které rozmnožovaly zástupy obrácených.

Obrácení ve vlaku

V životě služebnice Boží Armidy Barelli čteme tento případ obrácení ve vlaku. V expresu Milán-Rím nejdříve četla knížku a rozjímal. Pak vytáhla růženec a chtěla se modlit růženec, když se proti ní posadila mladá žena, velice bledá a smutná. Bylo jí této ženy velice líto a pokusila se nabídnout jí to, co jí vždy přinášelo útěchu:

„Drahá paní, nechcete se se mnou pomodlit růženec?“ Neznámá byla překvapena, ale souhlasila. Na konci této modlitby byla její tvář velice ztrápená.

„Modlila jsem se tento růženec za vás,“ řekla Armida.

„Potřebovala jsem to,“ zašeptala žena a dala se do pláče. „Odešla jsem z domu od svého manžela a jedu do Říma za jedním mužem. Kdyby to maminka věděla!“

Maminka! Vyslovila to slovo, jako když trosečník sahá po záchranném člunu. Zatímco vlak projížděl toskánským pohořím, mladá žena se vyznala, jaká bouře procházela její duší během tiché modlitby růžence. Armida jí dokázala říct tolik slov útěchy, až ji přesvědčila, aby se vrátila ke své matce. Přerušila spolu s nevěrnou ženou cestu ve Florencii, ubytovala ji v jednom klášteře a napsala matce, aby zašla za svou ztracenou ovečkou.

Zachraňuje od válek a trestů

Aby bylo dosaženo konce první světové války, doporučila Panna Maria ve Fatimě modlitbu růžence. Aby bylo křesťanství zachráněno před islámem,

zahájil svatý Pius V. růžencové tažení a svěřil osudy bitvy u Lepanta modlitbě svatého růžence. Zde bylo dosaženo slavného vítězství.

Růženec dobývá mír, chrání ho, zahání války a přináší vítězství. Svatý Jan Bosko ujišťoval, že tam, kde se denně modlí růženec, budou „dny pokoje a klidu“. Svatá Terezička říká, že ať jsou hříchy lidí jakkoliv veliké, „jestliže se budou modlit růženec, Bůh svět neopustí, protože tato modlitba má nad jeho srdcem velkou moc“.

Svatý milánský kardinál Ildefons Schuster doporučoval zmobilizovat celé křesťanství, aby obětovalo zvláště měsíc říjen jako „generální útok proti pekelným šikům“, které narušují mír, zasévají zkázu a vyvolávají tresty na lidstvo.

Když se bl. Luigi Orione dověděl o německé invazi do Polska 1. září 1939, tváří v tvář této tragédii shromáždil všechny své duchovní syny a řekl jim: „Postavme růženec proti dělům a sepjaté ruce proti rukám, které objímají zbraně.“

Jedno vidění P. Pia potvrzuje, že růženec patří k největším a vítězným zbraním míru, kterou můžeme mít všichni v rukou. P. Pio jednou viděl z okna na kůru ná-

městí plné nepřátel, kteří volali: „Na smrt! Na smrt!“ Obrátil se k Panně Marii a prosil o pomoc. Ona mu dala do rukou růženec, aby ho použil jako zbraň. Ukázal se tedy v okně s růžencem a všichni nepřátelé padali poraženi na zem.

Panna Maria dala skutečně růženci velkou moc. Růženec obrací hříšníky, poráží komunismus, zjednává pokoj, vzdaluje tresty časné i věčné. Proto ho Maria tolik požaduje. Jak bychom to mohli nechávat?

Vysvobozuje z očistce

Jedné ženě zemřel bratr. Byl to velmi dobrý křesťan a jeho smrt ji velice zarmoutila. Ve snu viděla P. Pia a ten ji těšil: „Pomodli se dvě stě růženců, a tvůj bratr bude v nebi.“ Když se probudila, myslela si, že to byl jen sen. Nicméně se vypravila za otcem Piem. Když ho spatřila, nemyslela vůbec na sen a s pláčem se ptala P. Pia, kde je nyní její bratr. P. Pio odpověděl: „Neřekl jsem ti to dnes v noci? Pomodli se dvě stě růženců, a tvůj bratr bude v nebi.“

Jindy P. Pio daroval růženec jedné své duchovní dceři a řekl jí: „Svěřuji ti poklad. Nauč se shromažďovat poklady. Vyprazdňuj me očistec!“

V beatifikačním protokolu svatého Jana Massiase, dominikána, čteme, že se mu zjevila Panna Maria a řekla mu, že ustavičnou modlitbou svatého růžence vysvobodil z očistce milion čtyři sta tisíc duší. Papež Řehoř XV. nařídil zapsat tuto zázračnou cifru do beatifikační buly pro povzbuzení všech ctitelů růžence.

Svatá Terezie od Ježíše napsala jednou, že když začala modlitbu růžence, ocitla se ve vytržení a viděla očistec jako velkou ohradu, kde duše trpěly v očistných plamenech. Při prvním Zdrávas Maria viděla, jak na duše padá dávka chladné vody, podobně při druhém, třetím, čtvrtém... Svěťice pochopila, jakou úlevu přináší růženec těmto duším, a nechtěla ho nikdy přerušit. Svatý Alfons Liguori stále doporučoval: „Chceme-li pomoci duším v očistci, modleme se růženec, který jim přináší velkou úlevu.“ Také blahoslavený Hanibal Maria di Francia ujišťuje: „Když se modlíme růženec za některou duši v očistci, ta duše cítí, že očistcový oheň slábně a pociťuje úlevu z ráje.“

Svatý Dominik o tom jednou kázal a jeden jeho posluchač se mu začal vysmívat. V noci však měl sen, ve kterém viděl ohnivou propast, do které byly duše ponořeny, a viděl Pannu Marii, jak starostlivě s mateřským soucitem zlatým řetězem vytahuje duše z této propasti. Tento řetěz byl právě růženec.

Mimořádný apoštol růžence za duše v očistci byl svatý Pompilius Pirotti. Svými růženci vstoupil do velké důvěrnosti s dušemi v očistci, které mu projevovaly svou vděčnost za posilu, jakou jim poskytovala jeho modlitba. Tato důvěrnost dosáhla takového stupně, že světec při modlitbě růžence slyšel, jak duše odpovídají druhou částí Zdrávas Maria.

Můžeme tedy duším v očistci prokázat svými růženci mnoho lásky.

Překlad -lš-

Duchovní mateřství pro kněze (3)

Povolání být duchovní matkou kněze je málo známé, nedostatečně pochopené, a proto málo praktikované, i když je velmi významné a potřebné. Toto povolání je často skryté, lidskému vnímání neviditelné, ale mělo by ovlivňovat duchovní život. Byl o tom pevně přesvědčen papež Jan Pavel II., proto chtěl mít ve Vatikáně klauzurní sestry, které by se modlily na úmysl Svatého otce.

Ctíhodná Conchita Armida z Mexika (1862–1937)

Maria Conception Conchita Cabrera de Armida, manželka a matka četných dětí, je moderní světice, kterou Ježíš dlouhá léta připravoval na duchovní mateřství pro kněze. Bude mít v budoucnosti velký význam pro celou Církev.

Conchita Armida

Ježíš jednou Conchitě vysvětlil: *Je mnoho duší, které přijaly pomazání skrze kněžské svěcení. Ale je... také mnoho kněžských duší, které mají povolání, aniž by měly důstojnost kněžského svěcení. Ty se obětují ve spojení se mnou... Tyto duše pomáhají duchovně Církvi velmi závažným způsobem. Budeš matkou velkého množství duchovních dětí, ale ony budou stát tvé srdce jako tisíce mučedníků. Obětuj se jako celopal za kněze spojené s mou obětí, abys pro ně získala mnoho milostí... Chtěl bych se vrátit na tento svět ... v mých kněžích. Chtěl bych obnovit svět tím, že se zjevím v nich, dám své Církvi silný impulz a vylijí na svět svého Ducha v nových Letnicích.*

Svět a Církev potřebují nové Letnice, Letnice kněžské, vnitřní.

Conchita jako dívka se často modlila před Nejsvětější Svátos-

tí: Pane, jsem neschopná Tě milovat, proto bych se chtěla vdát. Dej mi mnoho dětí, tak aby tě byly schopny milovat více, než jsem toho schopná já. V jejím obzvláště šťastném manželství se jí narodilo devět dětí, dvě dívky a sedm chlapců. Všechny zasvětila Panně Marii: Odevzdávám Ti je zcela jako Tvé děti. Ty víš, že já nejsem schopná je vychovat, vím jen velice málo, co to znamená být matkou, ale Ty, Ty to víš. Conchita byla při tom, když čtyři její děti umíraly – všechny zemřely svatou smrtí.

Conchita byla duchovní matkou kněžství jednoho ze svých synů. Napsala o něm: *Manuel se narodil ve stejnou hodinu, kdy zemřel Pater José Camacho. Když jsem se to dověděla, prosila jsem Boha, aby můj syn mohl nastoupit na jeho místo u oltáře... Od chvíle, kdy můj malý Manuel začal mluvit, modlili jsme se společně o velkou milost kněžského povolání... V den jeho prvního svatého přijímání a o všech velkých svátcích jsem obnovovala svou prosbu... Když mu bylo osmnáct, vstoupil do Tovaryšstva Ježíšova.*

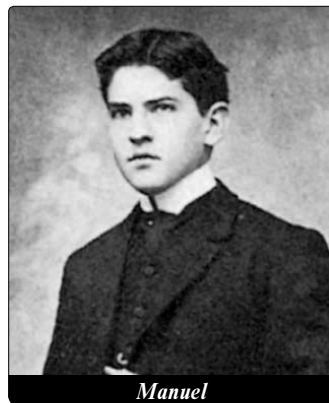
V roce 1906 jí Manuel oznámil ze Španělska, kde se nacházel, své rozhodnutí stát se knězem a ona mu odepsala: *Odevzdej se Pánu z celého srdce a nic mu neodpírej! Zapomeň na tvory a především zapomeň na sebe samého! Neumím si představit osobu zasvěcenou Bohu, která by nebyla svatá. Nemůžeme se darovat Bohu, jen napůl. Snaž se, abys byl ve svém úsilí velkodušný!*

V roce 1914 se Conchita naposled setkala se svým synem ve Španělsku, protože on se již nikdy nevrátil do Mexika. V té době jí syn napsal: *Moje drahá, má lá maminko, ty jsi mi ukazovala*

cestu. Pro své štěstí jsem z tvých rtů slyšel spásnou a potřebnou nauku kříže. Nyní bych ji chtěl uskutečnit. Také matka zakoušela bolest odloučení: Zanesla jsem Tvůj dopis před svatostánek a řekla jsem Pánu, že přijímám tuto obětí celou svou duší. Další den jsem dopis nesla na své hrudi ke svatému přijímání, abych obnovila úplnou obětí.

Maminko, nauč mě být knězem

23. července 1922, týden před kněžským svěcením, napsal třiatřicetiletý Manuel své matce: *Maminko, nauč mě být knězem! Mluv mi o nesmírné radosti sloužit mši svatou. Všechno svěřuji do Tvých rukou, tak jako ty jsi mě chránila na svých prsou, když jsem byl maličký, a učila jsi mě vyslovovat jména Ježíš a Maria, abys mě uvedla do tohoto tajemství. Cítím se proto opravdu být dítětem, které Tě prosí o modlitbu a oběti... Jakmile přijmu kněžské svěcení, pošlu Ti své požehnání a na kolenou přijmu Tvé.*

Manuel

Když byl Manuel 31. července 1922 v Barceloně svěcen na kněze, Conchita vstala z lůžka, aby se duchovně účastnila jeho svěcení, protože v tu dobu byla v Mexiku noc. Byla hluboce dojata: *Jsem matkou kněze!... Mohu*

jen plakat a děkovat! Zvu celé nebe, aby děkovalo na mém místě, protože se cítím toho neschopná pro svou ubohost. Po deseti letech napsala svému synu: Nedokážu si představit kněze, který není Ježíš, a to tím spíše, je-li členem Tovaryšstva Ježíšova. Prosim proto Ježíše, aby Tvoje přetvoření v Krista od chvíle slavení mše svaté se naplnilo tak, abys byl ve dne v noci Ježíšem (17. května 1932). Co bychom dělali bez kříže? Život bez bolesti, které sjednocují, posvěcují, očisťují a získávají milosti, by byl nesnesitelný (10. června 1932). P. Manuel zemřel ve věku 66 let v pověsti svatosti.

Pán Ježíš řekl Conchitě o jejím apoštolátu: *Svěřuji ti ještě jiné mučednictví: budeš trpět tím, čeho se kněží dopouštějí proti mně. Toto duchovní mateřství pro posvěcení kněží a Církve se dokonale naplnilo. Conchita zemřela v roce 1937 ve věku 75 let. ⁽¹⁾*

Moje kněžství je neznámá věc – Baron Wilhelm Emmanuel Ketteller (1811–1877)

My všichni vděčíme za to, co jsme, a za své povolání modlitbám a obětím druhých. V případě známého biskupa Kettellera, vynikající osobnosti německého episkopátu v 19. století a jedné z předních postav mezi zakladateli katolické sociologie byla takovým dobrodcem jedna řeholnice, která byla nejoboženější sestrou svého kláštera.

V roce 1869 se setkal jeden německý biskup se svým hostem biskupem Kettellerem z Münsteru. V průběhu rozhovoru diecézní biskup zdůrazňoval četná dobročinná díla svého hosta. Ale biskup Ketteller vysvětlil svému společníkovi: *Za všechno to, čeho jsem s Boží pomocí dosáhl, vdčím modlitbě a obětím jedné osoby, kterou neznám. Mohu říci jen to, že někdo za mě obětoval svůj život a jemu vdčím za to, že jsem knězem. A dodal: Nejdříve jsem se necítil povolán ke kněžství. Složil jsem státní zkoušky z práva a zamýšlel jsem udělat*

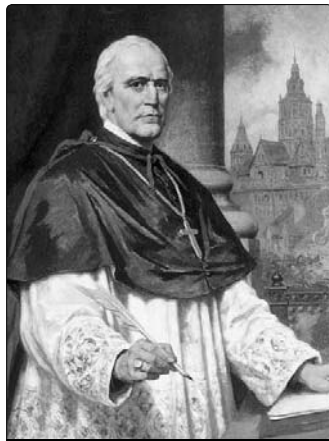
co nejdříve kariéru, poznat svět a získat vážnost a peníze. Mimořádná událost mi v tom však zabránila a otočila můj život zcela jiným směrem.

Jednou večer, když jsem byl v pokoji sám, oddával jsem se svým snům a plánujím o budoucnosti. Nevím, co se stalo, zda jsem bděl nebo snil, zda to, co vidím, je skutečnost nebo sen. Jedno vím: viděl jsem to, co se stalo příčinou zvratu v mém životě. Zcela jasně stál přede mnou Kristus v oblaku světla a ukazoval mi své Nejsvětější Srdce. Před ním klečela řeholní sestra, která zvedala ruce jako v naléhavé prosbě. Z Ježíšových úst jsem slyšel následující slova: „Ona se za tebe ustavičně modlí!“ Viděl jsem jasně prosící postavu, její vzezření se mi vtisklo hluboce do paměti a mám ji stále před očima. Zdálo se mi, že jde o služebnou sestru. Její šat byl ubohý a hrubý a její ruce tvrdé a mizerné od těžké práce. Ať už se stalo cokoli, ať to byl sen nebo ne, pro mne to bylo mimořádné a byl jsem tím v nitru hluboce zasazen a rozhodl jsem se, že se stanu knězem.

Odešel jsem do jednoho kláštera na exercicie a mnoho jsem o tom mluvil se svým zpovědníkem. Začal jsem v třiceti letech studovat teologii. Všechno ostatní už znáte. Jestliže si nyní myslíte, že skrze mne se stalo něco dobrého, vězte, čím je to zásluha: nějaká sestra se za mě modlí, snad mě ani nezná. Jsem přesvědčen, že se za mne modlila a modlí tajně ještě nyní a že bez její modlitby bych nedosáhl ani poloviny toho, k čemu mě Bůh určil. „Máte představu, kdo to je a kde se nachází?“ ptal se diecézní biskup. „Ne, mohu jen každý den prosit Boha, aby jí požehnal, pokud ještě žije, aby jí tisíckrát oplatil to, co pro mne udělala.“

Sestra ve stáji

Příští den biskup Ketteller šel na návštěvu jednoho kláštera v sousedním městě a sloužil pro sestry mši svatou v jejich kapli. Na konci rozdělování svatého

Biskup Ketteller

přijímání padl jeho zrak na jednu sestru. Jeho tvář zbledla, zůstal bez pohybu, pak se opanoval a podal svaté přijímání sestře, která nic nezpůsobovala a klečela zbožně na kolenou. Zakončil klidně mši svatou.

Na snídani přišel do kláštera diecézní biskup, se kterým Ketteller mluvil předchozí den. Biskup Ketteller požádal matku představenou, aby mu představila všechny sestry, které zakrátko přišly. Biskupové jim vyšli vstříc, Ketteller je pozdravil, ale bylo mu jasné, že nenachází tu, kterou hledá. „Jsou zde všechny sestry?“ zeptal se tiše představené. „Excelence, zavolala jsem všechny, ale jedna opravdu schází!“ „A proč nepřišla?“ „Je zaměstnaná ve stáji a plní své povinnosti tak horlivě, že někdy zapomíná na jiné věci.“ „Chtěl bych poznat tuto sestru,“ řekl biskup. Za nějakou chvíli sestra přišla. Biskup znovu zbledl, pronesl několik slov ke všem sestrám a pak požádal, aby mohl zůstat o samotě s touto sestrou.

„Znáte mne?“ zeptal se. „Excelence, nikdy jsem vás neviděla.“ „Ale nemodlila jste se za mne a nepřinášela jste za mne oběti?“ chtěl biskup vědět. „Nejsem si toho vědoma, protože jsem nevěděla o existenci Vaší Milosti.“ Biskup zůstal několik okamžiků bez pohybu a pak pokračoval: „Jaké pobožnosti máte nejraději a nejvíce je praktikujete?“ „Úctu k Nejsvětějšímu Srdci,“ odpověděla sestra. „Zdá se,

že máte v klášteře tu nejtěžší práci!“ pokračoval. „Ó nikoliv, ale nemohu nepřiznat, že se mi někdy protivi.“ „A co děláte, když na vás přijde takové pokušení?“ „Zvykla jsem si vykonávat z lásky k Bohu s radostí a horlivostí všechno, co mě mnoho stojí, a pak to obětovat za jednu duši na světě. Dobrý Bůh si vybere, komu dá svou milost, já to nechci vědět. Obětuji také hodinovou adoraci od osmi do devíti večer na tento úmysl.“ „Jak jste přišla na tu myšlenku obětovat všechno za jednu duši?“ „Je to zvyk, který jsem měla, dokud jsem žila ještě ve světě. Pan farář nás ve škole učil, že se máme modlit za druhé, tak jak se modlíme za své rodiče. Ale protože jen Bůh ví, kdo toho nejvíce potřebuje, že je nejlepší obětovat všechno Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu v důvěře v jeho moudrost a vševědoucnost. Dělal jsem to tak a vždy jsem si myslela, že Bůh si najde tu správnou duši.“

Narozeniny a den obrácení

„Kolik je vám let?“ zeptal se biskup. „Třiatřicet, Excelence.“ Biskup se zarazil a pak se zeptal: „Kdy jste se narodila?“ Sestra řekla den svého narození. Biskup se nezdržel výkřiku. Byl to přesně den jeho obrácení. Viděl ji tehdy přesně tak, jak ji vidí nyní v tomto okamžiku. „Nevíte, zda vaše modlitby a oběti měly úspěch?“ „Ne, Vaše Milosti.“ „A nechcete to vědět?“ „Dobrý Bůh ví, když děláme něco dobrého, a to stačí,“

byla její prostá odpověď. Biskup byl dojat: „Pro lásku Boží, pokračujte v tomto díle!“

Sestra poklekla a požádala o jeho požehnání. Biskup zvedl slavnostně ruce a s pohnutím řekl: „Svou biskupskou mocí žehnám této duši, jejím rukám a práci, kterou vykonávají, žehnám jejím modlitbám a jejím obětím, jejím sebeovládání a její poslušnosti. Žehnám jí zvláště pro její poslední hodinu a prosím Boha, aby jí byl přítomen svou útechou.“ „Amen,“ odpověděla sestra, povstala a odešla.

Naučení pro celý život

Biskup se cítil ve svém nitru hluboce dojat. Šel k oknu, aby se podíval ven a nabyl opět rovnováhu. Pak se rozloučil s matkou představenou, aby se vrátil ke svému spolubratru a příteli. Svěřil se mu: „Našel jsem tu, které vděčím za své povolání. Je to poslední a nejchudší pomocná sestra v klášteře. Nemohu Bohu dosti děkovat za jeho milosrdenství, protože tato sestra se za mne modlí už skoro dvacet let. Bůh dokonce předem přijal její modlitby a předvídal, že den jejího narození bude dnem mého obrácení. Bůh přijal modlitby a dobré skutky této sestry.“

Jaké naučení a napomenutí pro mne! Kdybych někdy pocítil pokušení chválit se pro své eventuální úspěchy a pro svou práci před lidmi, musel bych si uvědomit, že to všechno je z milosti modlitby a obětí jedné chudé služky v klášterní stáji. A jestliže se mi zdá některá práce málo významná a hodnotná, musím uvažovat, že to, co dělá a obětuje tato sestra s pokornou poslušností vůči Bohu v sebeovládání, má před Bohem tak velkou cenu, že její dílo stvořilo pro Církev biskupa.

(Dokončení příště)
Překlad -lš-

(1) Více se čtenář může dovědět z knihy M.-M. Philipona Duchovní deník matky rodiny, Matice cyrilometodějská, 2001.

Andělé vedou lidi a zvláště kněze k Bohu. Je to především anděl strážný, který knězi stále připomíná, že nemůže stavět na sobě, nýbrž na Kristu. Připomíná knězi svým způsobem Pánova slova k apoštolům, tedy k prvním kněžím: *Já jsem vinný kmen a vy jste ratolesti. Kdo zůstává ve mně a já v něm, ten přináší mnoho ovoce, neboť beze mne nemůžete dělat nic* (Jan 15,5).

Jedno z největších pokušení v kněžském životě je domnívat se, že všechno závisí na vlastním konání a vlastním výkonu. Tento postoj vede k obavám, že by se nemusel dostavit očekávaný výsledek. Papež Jan Pavel II. píše ve svém pastoračním programu Novo Millennio ineunte v kapitole „Přednost milosti“: *Existuje jedno pokušení, které ohrožuje odedávna každou duchovní cestu i samotné pastorační působení: věřit, že výsledky závisí na našem konání a našich plánech* (38). Jistě, je zapotřebí našeho spolupůsobení s Jeho milostí, všechny naše intelektuální a praktické schopnosti musíme uplatnit ve službách Božího království. Ale běda, když zapomináme, že bez Krista nemůžeme udělat nic (srov. Jan 15,5).

Když na to zapomináme, naše poslání troskotá, přetrvává odzbrojující pocit frustrace. Pak prožíváme to, co zakusili učedníci před zázračným rybolovem: *Pracovali jsme celou noc a nic jsme nechytily* (Lk 5,5).

Zcela nečekaně říká Jan Pavel II. něco geniálního, něco, co by nás mělo znovu probudit, tím spíše, že je to slovo Kristova zástupce:

To je okamžik víry, modlitby, dialogu s Bohem, abychom otevřeli srdce proudu milosti a Kristovu slovu a uskutečnili ze všech sil pokyn: Zajed' na hlubinu! Petr tehdy řekl slova víry: Na tvé slovo rozestřu síť.

Důležité je, do jaké míry je kněžské působení prostoupeno Božím jednáním, a jím je vedeno. Toto vědomí přináší pokoj

a důvěru, chrání před skleslostí a tvrdostí a uvolňuje ryzí sílu: Toto vědomí nám stále připomíná anděl strážný: přednost milosti, přednost modlitby a přednost duchovního života.

Je příznačné, jak je tato pomoc andělů po ruce právě v hraničních situacích, kdy je člověk vystaven kříži až do krajnosti. Vzpomeňme na proroka Eliáše: *Eliáš vstal a odešel, aby si zachránil život. Přišel do Beer-šeby v Judsku a tam zanechal svého sluhu. Sám šel den cesty pouští, až přišel k jednomu trnitému keři, usedl pod ním a přál si umřít. Řekl: „Už dost, Hospodine, vezmi si můj život, vždyť nejsem lepší než moji otcové.“ Pak pod tím keřem ulehl a usnul. Tu se ho dotkl anděl a řekl mu: „Vstaň a jez!“ Podíval se, a hle, v hlavách byl podpopelý chléb pečený na žhavých kamelech a džbán vody. Pojedl, napil se a opět ulehl. Hospodinův anděl se ho však dotkl podruhé a řekl: „Vstaň a jez, máš před sebou dlouhou cestu.“ Vstal, pojedl, napil se a šel v síle tohoto pokrmu čtyřicet dní a čtyřicet nocí až k Boží hoře Horebu* (1 Král 19,4-8).

Andělé posilují kněze a pomáhají jim v jejich osobním životě, především v těžkých hodinách, aby se ve zklamáních

a frustracích dívali k Bohu a zůstali přes všechny těžkosti věrni svému poslání.

Blahoslavený Petr Faber píše: *Můj anděl strážný, kterého obzvláště uctívám, mi mnoho pomohl, zvláště když jsem bojoval s pokušeními. Služebník Kristův musí být hotov k horlivé službě. V tomto smyslu prosím anděly, kteří jsou služební duchové, abych nabytl způsobilost a horlivost pro naši službu* (srov. Holböck, Spojení s anděly a svatými 319).

Svatý Petr Kanisius napsal krátce před smrtí jednomu známému knězi: *Právě andělům je třeba věnovat zvláštní úctu, kterou jim dlužíme jako vůdcům k nebi. Pak můžeme říct se Žalmistou: „Budu tě chválit před anděly“* (Ž 137,1) ... *Povinností kněze je přejímat funkci anděla a z celého srdce se modlit, tak jako by on říkal nebo zpíval „Svatý, svatý, svatý“* (tamt. 344).

Ze života svatých kněží také víme, jak andělé pomáhají knězi při mši svaté a při udělování svátostí.

Svatý Augustin říká: *Anděl stojí u oltáře a slouží knězi, když slaví mši svatou.*

Svatý Serafim ze Sarova vypráví o době své jáhenské služby: *Ve své radosti, kterou v tu do-*

bu nic nerušilo, zapomněl jsem na celý svět. Doba, kterou jsem strávil u oltáře Páně, byla jen svatost a světlo. Někdy jsem viděl anděly po boku kněze a jáhnů, jak jim slouží. Mohl jsem slyšet i jejich zpěv, nadzemskou hudbu, které se na zemi nic nevyrovná...

Jednou na Zelený čtvrtek slavil P. Pachomius mši svatou: Náhle jsem viděl z nebe sestupovat zářící světlo a v tom světle se mi zjevil Pán Ježíš Kristus jako Syn člověka obklopen anděly a archanděly, serafíny a cherubíny jako rojem včel. Kristus zvedl ruce a žehnal nám, kteří sloužíme u oltáře, i lidu.

Svatý Sergej z Radoneše slavil jednoho dne mši svatou. Isakij, zbožný muž, viděl krásnou zářící postavu po boku svatého Sergeje. Nejdříve si myslel, že je to průvodce knížete Vladimíra, který byl v těch dnech v klášteře na návštěvě. Po mši svaté se zeptal svatého Sergeje, kdo byl ten muž, který po mši svaté zmizel. Sergej odpověděl:

Když vám to Bůh zjevil, mohu vám to zatajovat? Ten, koho jste viděli, byl Boží anděl. A já nehodný sloužím spolu s ním nejen dnes, ale z Božího rozhodnutí vždy. Ale dokud budu žít, nikomu o tom neříkejte!

Velkou pomocí na cestě kněze, která mu nabízí možnost vždy se ztotožňovat s Kristem, je eucharistická adorace, patřící na Mistra v jeho úplném sebeodevzdání.

Zvláštním úkolem andělů je podle církevních učitelů a teologů chránit víru. Vedou proto ty, kteří jsou odpovědní ve věcech víry a morálky a kteří mají lidem napomáhat na cestě ke svatosti.

Německý mystik Jan Tauler řekl v návaznosti na svatého Tomáše, že andělé obzvláště přisluhují při svátostech. Pomáhají lidem přijímat s úctou svátosti, zvláště Eucharistii.

SKS 30-33/2008
Překlad -lš-

Přednost milosti v kněžském životě

ÚTOK NA KNĚZE V ŘÍMĚ

25letý student vnikl do jednoho římského kostela a nožem tam pobodal kněze. Po svém zatčení se odvolával na film Šifra mistra Leonarda a prohlásil, že mu vnitřní hlas poručil, aby zabil kněze. Při útoku byl zraněn jeden senior, který se snažil kněze bránit, a při zatýkání jeden policista a jedna peruánská občanka. Pachatel označil sám sebe za Antikrista. Zraněný kněz je v nemocnici ve velmi vážném stavu.

PAPEŽ ZA OTCEM PIEM

Při slavné bohoslužbě k 40. výročí úmrtí svatého P. Pia oznámil státní sekretář záměr Svatého otce navštívit v roce 2009 San Giovanni Rotondo. Při té příležitosti požehnal kardinál nové prostory nemocnice „Casa di Sollievo della Sofferenza“, která je jednou z nejmodernějších nemocnic v Itálii.

Kath-net

Pán Ježíš o svých kněžích

KNĚZ JE PRO DUŠE A PATŘÍ DUŠÍM

Nejsvětější a božská plodnost Otce je v mnoha duších nečinná, a to i v duších kněží, ačkoliv oni sami by měli touto plodností žít a využívat ji pro duše.

Již tisíckrát jsem to opakoval: kněz nepatří sobě, ale patří duším, je tu pro duše, je zasvěcen spáse duší, a když nespolupracuje na tom, aby je přivedl do mé náruče a do nebe, anuluje Otcovu plodnost a činí ji neplodnou.

Kéž by se všichni kněží tak darovali duším, jak já se jim daruji: být vším pro všechny bez nároku na odměnu.

Tato svatá nezištnost – udělat všechno pro to, co je Mé – měla by být vlastností všech kněží. Protože to je to, co jsem Já dělal zde na zemi a co dělám v Eucharistii, kde jsem vždy nekonečným milováním a láskou.

Chci, aby moji kněží, nenačazení a čistí od všech lidských zájmů, marných poct a bez ryso smyslných sklonů, byli zcela oddáni duším v Bohu a pro Boha! Copak nemá plodnost Otce nekonečnou cenu? Nebyla celá dána kněžím k dispozici, aby ji vždy plně využívali ve prospěch duší?

Tato svatá plodnost by měla být jediným bohatstvím kněze, bohatstvím věčným, božským a nekonečným, bohatstvím, které činí nesmrtelným a které tím, že klíčí v duších, přetváří je ve mne. Tato božská síla (svaté nezištnosti) nese v sobě panenskou a svatou plodnost Otce a dnes chci říct: v této plodnosti je tajemství přetvoření ve mne.

Copak nezpłodila tato nekonečná plodnost od věčnosti v Otcově lůně Slovo? Nepočala tato plodnost lásky v Otci, Synu a Duchu Svatém Církve a v ní své kněze a v kněžích duše, aby všichni byli jedno v Jednotě Trojice?

To je veliké tajemství přetvoření ve mne: využít svatou a panenskou plodnost Otce vloženou do kněží pro ně a pro duše. To je to, co je přetváří, posvěcuje, sjednocuje a pozvedá ze země a vede k nebi.

Svatá plodnost Otce je zvláštní talisman, který uskutečňuje přetvoření ve mne. Ona mě reprodukuje v každém knězi a v každé duši, která chce žít mým životem a napodobovat mne.

Když jsem chodil po zemi, co jsem sklízel? Nevděk!... Nuže – ve svých kněžích nechci mít touhu, aby se jim dostávalo díky, protože je chci mít čisté, nadpřirozené, dívající se stále k nebi a vždy spojené s mým nebeským Otcem.

Je tolik důvodů, aby byli svatí a žili v odloučenosti ode všeho, co není Bůh, i od těch darů, které jsou duchovní, ale nejsou od něho.

Přišel jsem na zemi a zdarma jsem prokazoval dobro. Tak i moji kněží nemají spoléhat na odplatu od tvorů, ale na odměnu od nebeského Otce. A jakou odměnu! Je to samotná Trojice, syntéza všeho bohatství, vši milosti, všeho štěstí, věčného štěstí!

Vyhrňte si rukávy! Vyhosťte všechny lidské odplaty ze své služby, abyste byli hodni věčné odměny ve spojení se mnou! (CC 55, 302–3016).

Milovat mne znamená dát mi lásku bez podmínek.

Svěřil jsem svou Církve jen lásce, slibu lásky.

Svěřil jsem ovečky trojímu slibu lásky.

Miluji duše tak velice, že když se jich božská láska ujme, svěří je jen do bezpečných rukou, objímá je a chrání.

A to je zřejmé! Láska se vždy účastní jednoty, protože láska je jedna. A jestliže je to láska

ke mně, je-li to láska čistá, svatá a autentická, bezprecedentní, je to současně láska k duším ve mně se zřetelem na mne. A Já tyto duše miluji také v mých kněžích, miluji je pro jejich přetvoření ve mne.

Duše mi tak leží na srdci, že jsem sestoupil, abych je svou Krví a celým svým životem získal pro nebe. V nich vidím obraz Trojice, který mě uchvacuje, a jsem připraven vystoupit znovu na Kalvárii, abych spasil třeba jen jednu z nich. A chtěl bych, aby i moji kněží cítili tuto

horlivost: aby pro jejich spásu se nebáli ani tisíce kalvárií. Ale tato svatá horlivost pramení pouze z lásky a jen láskou se může šířit.

Opakuji, jen lásce jsem svěřil tento tak milovaný poklad. Svěřil jsem duše jen trojí přísaze lásky, svěřil jsem je, poslal jsem je pod otcovskou, mateřskou a svatou ochranu mého Zástupce na zemi. Víím, že milovat mne znamená milovat bližního; kdo opravdu miluje mne, bezprostředně a nutně miluje duše tak, jak Já je miluji. Proto jsem do jediného přikázání vložil celou svou nauku: do této čisté a ryzí lásky, svaté, která se odráží ve všech duších.

Papež, jako svatý Petr, jako všichni ti, kteří jsou Já, kteří jsou na zemi mými představiteli,

musí milovat mne a ve mně milovat duše jako věc se mnou totožnou, jako bych Já byl na jejich místě. Není totiž pochyb, že jsem v nich jakožto Bůh, žiji v nich od okamžiku, odkdy duše nosí pečeť mého božství, jiskru samotného Boha.

Duše je dech, ryzí emanace z Boha, která v sobě nese svatý zárodek jednoty. Duše jsou krásné Boží Krásou, jsou čisté Boží Čistotou, jsou světlé božským Světlem. Protože jsou stvořeny z lásky, mají v sobě lásku jako svůj princip a jejich horizont a jejich cíl není nic jiného než láska.

A jakkoliv je jejich nepřátelé stahují, poskvřňují a dezorientují, ony přirozeně a instinktivně budou tíhnout k Lásce a nedokážou uspokojit své nejhlubší tužby, svou žízeň po tom, co je čisté, povznesené, svaté jinak než božskou láskou.

Můj Zástupce na zemi a jeho vyslanci, biskupové a kněží, tvoří jedinou lásku v Duchu Svatém. Plodnost Otce je láska a právě tu sdílí Otec papeži, kardinálům, delegátům. Pastýři a kněží, všichni mají účast na tomto duchovním otcovství, které není ničím jiným než láskou.

A nyní, protože základním kvalifikujícím předpokladem univerzálního Otce Církve je láska, láskyplná starostlivost o všechny duše, musí se touto láskou vyznačovat také všichni pastýři: formovat duše láskou, kterou je Duch Svatý, s láskou, se sladkostí a nikoliv strohostí, s pokojem a s jemností, ale také s pevností, která je obranou lásky, práv vlastních lásce, která jsou právě božskými.

(Pokračování)

*Z knihy
Conchita Cabrera
de Armida: Sacerdoti
di Cristo.*

*Città Nuova,
Řím 2008, str. 333–339*

Přeložil-lš

Dnes bych Vám chtěl předložit věc, která je mi nade všechny drahá a o které se velmi zřídka mluví: jde o obdivuhodnou ochranu, kterou svatí andělé poskytují rodinám.

Vím, že se k nim modlíte od svého dětství, ale od té doby, kdy vychovááte své čtyři děti, které Vám Bůh dal, už nejste sama a bezstarostnost mladého věku se změnila na znepokojující mateřské starosti.

Velká bdělost našich nebeských přátel Vás nezbavuje povinnosti bdít nad Vašimi dětmi, ale ona se může spojit také s blaženou dispozicí duše, kterou ustavičně doporučuje evangelium: s důvěrou. Povzbuzují Vás, abyste proto v sobě živila city nejrůznější a nejsladší důvěry k bratrské ochraně svatých andělů. Víte o tom, že tito velmi drazí přátelé nekonečně více touží nám pomáhat, než my toužíme, aby nám pomáhali?

Současně jemně i mocně obdivují naše boje, naše úzkosti, naše smutky lásky; vidí v našich těžkostech a našem utrpení zde na zemi něco mystické-

ho a posvátného, co jim připomíná umučení na kříži našeho Pána Ježíše Krista.

Získávat zásluhy a růst v lásce, spolupracovat na spáse přinášením obětí, to je něco, co oni sami neznají, protože jsou drženi věčným zlatým poutem blaženého patření. Jak by mohli nežasnout před tímto palácem bolesti, kde se odehrávají mystické zásnuby nebe a země? Sám svatý Petr o nich říká, že touží do nich ponořit svůj zrak, tak je uchvacuje pohled na vykoupění. Pokud jde o našeho anděla strážce, on se noří něžně do

našeho podlunárního světa a jeví se našemu pohledu jako věrný průvodce, sice neviditelný, ale velmi přátelský. Je to bezpečný vůdce, někdy ochránce nebo poručník, když ho naše ztřeštěnosti a naše odklady znepokojují: podle tajemné dispozice Prozřetelnosti naši svatí andělé

chtějí, abychom se k nim modlili. Když se k nim modlíme, oni znásobují své služby lásky. Když se křesťanská matka ustavičně modlí k andělu strážnému svých dětí, bude svědkem kvetoucích zázraků.

Hle, patnáct let od Vaší svatby se Vám zdálo, že nemůžete uvěřit v jednotu tohoto malého

světa, který tehdy poskakoval kolem Vás. Nyní každý z nich má svůj charakter, svou orientaci a Vy vidíte, jak se k Vám tulí. Vy nevidíte neviditelná vlákna, která je spojují mezi sebou a s rodiči, kteří je přivedli na svět. Ny-

ni nám náš Pán říká: „Jejich anděl ustavičně patří na tvář mého Otce, který je v nebesích.“ Věřte však, že jediné hnutí prosté víry uvádí do akce ruce, které je zvedají na cestě nad balvany, neboť je psáno: „Na rukou tě ponesou, aby tvá noha nenařazila na kámen.“

SV. PAVEL A APOŠTOLOVÉ - dokončení ze str. 2

použít v souvislosti se „zemřel... byl pohřben“. Slovesný tvar „je vzkříšen“ byl zvolen, aby zdůraznil, že Kristovo zmrtnévání spadá až do přítomnosti života věřících: můžeme ho přeložit „je vzkříšen a dále žije v Eucharistii a v Církvi“. Tak všechna Písma podávají svědectví o Kristově smrti a zmrtnévání, protože - jak napíše Hugo od svatého Viktora - „všechno božské Písmo spočívá na jedině knize a touto jedinou knihou je Kristus, protože celé Písmo mluví o Kristu a nachází v Kristu své naplnění“ (De arca Noe, 2,8). Jestliže svatý Ambrož Milánský bude moci říci, že „v Písmu čteme Krista“, je to proto, že Církev od počátku četla všechna Písma Izraele tak, že z Krista vycházela a k němu se vracela.

Výčet zjevení Zmrtvýchvstalého Petrovi, Dvanácti, více než 500 bratří a Jakubovi končí narážkou na osobní zjevení, kterého se dostalo Pavlovi na cestě do Damašku: „A po všech jako poslední jsem ho uviděl i já, nedochůdče“ (1 Kor 15,8). Protože pronásledoval Boží Církev, vyjadřuje tímto vyznáním svou nehodnost být nazýván apoštolem na stejné úrovni jako ti, kdo ho předešli: ale milost Boží v něm nebyla marná (1 Kor 15,10). Nicméně protože se cítí silný díky božské milosti, přidružuje se k prvním svědkům Kristova zmrtnévání.

Apoštolská autorizace

Důležitost, kterou příkládá živé tradici Církve a tu předává všem obcím, ukazuje, jak velice

mylná je vize těch, kteří přisuzují Pavlovi vynález křesťanství: dříve než začal hlásat evangelium o Ježíši Kristu, svém Pánu, potkal ho na cestě do Damašku a navštěvoval Církev, pozoroval ho v životě Dvanácti a těch, kteří ho následovali na galilejských cestách. V dalších katechezích budeme mít možnost prohloubit přívlasky, které Pavel dal prvotní Církvi; ale poslání, které přijal od Zmrtvýchvstalého v řádu evangelizace pohanů, musí být potvrzena a garantována těmi, kteří jemu a Barnabášovi podali pravou ruku na znamení aprobace jejich apoštolátu a jejich evangelizace a jejich přijetí do jediného společenství Kristovy Církve (srov. Gal 2,9). Je pochopitelné, že výraz „třebaže jsme kdysi Krista posuzovali podle lidských měřítek“ (2 Kor 5,16) neznamena, že jeho pozemský

Přečtete si knihu Tobías. Je to celá rodina, kterou přišel archanděl Rafael posílit a zavedl mladšího Tobíase ke snoubence, která byla posedlá ďáblem, a uzdravil starého Tobíase ze slepoty. Že tato obdivuhodná postava vstoupila do neštěstí rodiny v exilu, v tom se projevuje něžnost, s jakou se nebe stará o zemi. Je to svrchovaná Boží svoboda, která zachraňuje tento náš utrápený svět ve chvíli, když se nám zdá, že už zde není místo pro nic nečekaného a nepředvídaného. Vyzývám Vás proto, abyste se často obracela na služby svatých andělů, kteří s radostí vstupují do tohoto světa a bezplatně zde zajišťují neznámky naší katolické cti.

Nezapomeňte také děkovat našim drahým přátelům, protože okraje jejich dobročinných křídel zahánějí stíny neštěstí, které se ustavičně potloukají za našimi zády.

*Z Catechisme des Anges, Sainte-Madelaine, str. 326-328
Přeložil -lš-*

život by měl malý vliv pro naše zraní ve víře, i když od okamžiku jeho zmrtnévání se mění náš způsob vztahů k němu. On je současně Boží Syn, „pochází jako člověk z rodu Davida, duchem svatosti se prokázal jako Boží Syn tím, že vstal z mrtvých“, jak připomene Pavel na začátku Listů Římanům (1,3-4).

Čím více se snažíme vysledovat stopy Ježíše z Nazareta na galilejských cestách, tím lépe můžeme pochopit, že vzal na sebe břímě našeho lidství a sdílel s námi všechno s výjimkou hříchu. Naše víra se nerodí z mýtu ani z ideje, nýbrž ze setkání se Zmrtvýchvstalým v životě Církve.

*L'Osservatore Romano
25. 9. 2008*

Mezititulky redakce Světla

Jen si vezměme příklad z mivovníků oper. Ti jsou schopni chodit takřka do omrzení na své zamilované kusy, nedočkavě vyhlížejí oblíbená místa, scény, melodie, árie a nikdy se jimi nemohou dost nasytit. Proč? Ta či ona jejich opera je uchvátila, chytla je za srdce a nikdy je nemůže nudit, jinak by do divadla nechodili. Když sedí v divadle, sotva budou přemýšlet o svých starostech a o tom, co budou zítra dělat, kde sehnat to či ono, sotva se budou dívat na hodinky, kdy už bude konec. Nechávací se unést strhující krásou. Čím jsou Verdiho či Mozartovy smyšlené scény proti nejdramatičtějším a nejskutečnějším výjevům z dějin spásy, které se nás navíc bezprostředně a osobně týkají, ve kterých se jedná o náš věčný osud?

Existuje celá řada pomocných textů k modlitbě svatého růžence a ty jsou jistě cenné a užitečné. Ale mnohé z nich mají tu nevýhodu, že příliš rychle zabíhají do různých aplikací a konkrétních proseb, které jsou sice potřebné, ale nedovolují nám zahledět se na samu podstatu toho kterého tajemství, nezavádějí nás do samého středu onoho dění, nepředstavují nám nejdříve to, co nás má uchvátit a strhnout k úžasu a klanění. Je tomu někdy tak, jako bychom si na královské hostině sedli raději někde do kouta a vybalili svou domácí svačinu. I o této modlitbě platí Mistrova slova: Hleďte nejdříve Boží království a všechno ostatní vám bude přidáno.

Místo různých psaných pomůček zkusme zavolat na pomoc anděly. Oni byli osobně „u toho“, oni byli a dodnes jsou u vytržení z oněch divů Boží lásky, protože jakožto čistí duchové žijí v ustavičné přítomnosti, jsou stále živými účastníky těch jedinečných událostí. Oni nám mohou živě představit všech těch dvacet úchvatných scén a výjevů, které tvoří ve zkratce

nejúchvatnější seriál, jak Bůh přebýval mezi námi.

A když budeme plni úžasu sledovat tyto události, naplní nás tato podívaná oním základním předpokladem, který musíme splňovat, abychom mohli Boha opravdu účinně prosit, a to je důvěra a naprosté spolehnutí na jeho nekonečnou dobrotivost, na jeho nekonečnou moudrost i jeho nekonečnou všemohoucnost.

Růženec je jako řetěz, jehož první oko je zavěšeno v onom jedinečném bodě lidských dějin, kdy Bůh se zcela konkrétně a osobně snížil k nám lidem a spojil svůj osud s námi, aby tento osud zásadně změnil. Bůh sestoupil z nebe, aby nás osobně „přetáhl“ do nebe. Všechny další články se odvíjejí od toho prvního a uvádějí nás do podrobnosti Božích dobrotivých kroků.

Když nám Bůh dal svého Syna, jak by nám spolu s ním nedal i všechno ostatní? Všechno to ostatní totiž ve srovnání s oním prvním velkým darem je vlastně maličkost. Růženec je proto tak mocná modlitba, protože v něm prosíme nikoliv tím, že prosíme, ale tím, že vzdáváme chválu a velebíme Boha za jeho veliké skutky. Každým oním *Zdrávas Maria* připomínáme Bohu Tu, kterou stvořil, aby ho doslova přitáhla na zem, takže jí nemůže Otec opravdu nic odepřít. Tak jí i jeho ve svých *Zdrávasech* doslova zasypáváme vděčným připomínáním jeho největší štědrosti a dobroty.

O modlitbě mluvíme často jako o rozhovoru duše s Bohem. Někdy slyšíme obrazné rčení o natažených drátech mezi nebem a zemí, ale takovým obrazem je samotná skutečnost modlitby značně zúžená, až deformovaná. Svou rozmluvu s Bohem si nemůžeme představovat ani jako telefonování mobilem, protože u opravdové modlitby se takový rozhovor neodehrává na dálku, ale vždy zcela osobně tváří v tvář. Obzvláště modlit-

ba růžence nás uvádí do široké přesvaté společnosti, ve které se Pán, jeho Matka, andělé a svatí věnují zcela nám, jako bychom byli jediní, koho pozvali na blazené setkání. Je to skutečně nebeská hostina, při které hlavním pokrmem je sám Boží Syn, vtělené Slovo.

Modlitba růžence je tedy proto tak účinná, že v ní prosíme Boha tím, že mu v úctě a v úžasu vzdáváme chválu. A což teprve, když tuto chválu vzdáváme Bohu spojení a sjednocení! Jako společná modlitba celé Církve či celého národa má růženec jakožto sborový chvalozpěv přímo nepředstavitelnou moc. Máme pro to dva historické doklady. V obou případech jde o Mariin triumf nad neobyčejně mocným a zarputilým nepřítelem. Prvním z nich je vítězství křesťanských vojsk nad velkou tureckou přesilou v krvavé námořní bitvě u Lepanta. Právě toto vítězství si připomínáme 7. října. Je to trvalý návod, jak se bránit invazi pohanů.

Druhý případ je nám ještě mnohem bližší: Jde o stažení sovětských okupačních vojsk z Rakouska v roce 1955, v letech vrcholné totality komunistů u nás i u sousedů. Byla to jediná ruskou armádou obsazená zóna, odkud Rusové odešli v padesátých letech sami nebo lépe řečeno – odkud je vypudilo křížové růžencové tažení, které organizoval františkán P. Petrus Pavlicek. Je to opět návod, jak se zbavit nadvlády nevěřících mocností.

Dnes nám ovšem dělá největší potíže se k takové společné

modlitbě opravdu spojit a sjednotit. Co si má počít Bůh, když před něho předstupujeme tak rozdělení a nejednotní? Kolik je mezi námi protichůdných táborů! Jsou-li proti sobě dva, kteří se přou o pole, dům či dědictví, je to pochopitelné. To, co získá jeden, nemůže mít i ten druhý. Ale čím poškozují to či ono modlitební hnutí ty druhé, kteří cítí potřebu proti němu přímo brojit? Stejně tak se můžeme ptát: Čím poškozují Medjugorje ty, kteří se s ním stále nemožno smířit? V podobnosti o pokladu nám dává Pán za příklad člověka, který když našel na poli poklad, prodal všechno, aby to pole získal. Tady se děje něco zcela opačného. Není to docela markantní, jak veliký je tu poklad na požehnaném poli, o který není zájem?

Máme mezi sebou protagonisty, kteří se spojí a domluví s kýmkoliv, jen ne s bratry a spolubratry jedné víry. K čemu je dobrý dialog s jinými náboženstvími, dokud nejsme schopni dialogu mezi sebou? Vyhledávat usilovně stále nové argumenty proti druhým nikdy nepovede k porozumění. Proč hledat záchranu světa někde na Dálném východě, když opravdu účinný a osvědčený prostředek k jeho záchraně držíme v ruce?

Jenže ono to někdy vypadá opravdu tak, jako bychom se ani my křesťané katolíci nemodlili k jednomu Bohu. Nebo se na něho ve skutečnosti neobracíme a radíme se spíše sami se sebou. Těžko lze přece předpokládat, že by Duch Svatý dával oběma soupeřícím stranám za pravdu. Asi se každá z nich obrací ve skutečnosti na někoho jiného. Ve všech případech neshody a nejednoty měli bychom se především radit s Bohem a hlavně s Duchem Svatým a u něho hledat cestu k jednotě. Nejsme přece konkurujícími podnikateli, ale měli bychom si být vědomi, že jsme všichni dělníci a spolupracovníci na jediné Pánově vinici, a všechny nás povolal jeden Pán.

-/š-

Narodil jsem se před 47 lety jako prvorozený syn. Po mně

přišli ještě další tři sourozenci. Nejraději jsem měl o 10 let mladší sestru, kterou jsem kolébal a vozil v kočárku, netuše, že si „vykolébávám“ spásu.

Naše rodina byla zbožná spíše vlašně. Byli jsme všichni pokřtěni, v neděli jsme navštěvovali mši svatou, ale jinak jsme žili v tomto světě, o Bohu se doma mluvilo jen málokdy a nevzpomínám si ani, že bychom se společně modlili. K tomu, aby Bůh dostatečně působil, je to málo, zvláště v dnešní době plné zla.

„Budte bdělí a prostě v každý čas, abyste měli sílu uniknout všemu tomu, co se bude dít...“ Lk 21,36

Byl jsem považován za hodné dítě a také jsem se vzorně učil. Kromě přílišné zakřiknutosti se mnou nebyly žádné problémy. V kritické době dospívání jsem prodělal dvě těžší operace, k tomu moje křehká psychika a navíc stavba domu, kde jsme trávili všechn čas, tudíž jsem neměl žádné kamarády. Nevím, co vše se hrálo svou roli, ale problémy byly na světě.

Napadá mě, že sebelepší hřivny neopřeny o Boží milost a nesloužící k Boží slávě docházejí nakonec zmaru.

Z normálního, byť nesmělého chlapce jsem se stal podivínem. Přišla uzavřenost, strach z lidí a z chození na ulici. Držel jsem se raději doma, ale tam zase na mne dopadaly deprese a úzkosti. Debaty s rodiči o těchto věcech končily slovy: „Jak ti máme pomoci?“ Měl jsem pocit, že pro mě není východiska, a pocity zoufalství – to byl v pozadí ten Zlý – mě vedly stále častěji k úvahám o sebevraždě. Jednou v neděli jsem odešel do lesa s úmyslem si podřezat žíly. Nenašel jsem však k tomu odvahu a za tmy jsem se vrátil domů. Byl jsem na tom tak špatně,

že jsem přestal docházet do školy, ale zároveň jsem to ze strachu nikomu neřekl. Zkoušel jsem jednou večer zavolat na linku důvěry, která byla tehdy až v Ostravě, ale nenašel jsem číslo. Bylo to trochu jako peklo na zemi. Vše prasklo na nejbližší třídní schůzce, když rodiče ani škola nic netušili.

Octl jsem se v psychiatrické léčebně a pobyl tam čtvrt roku. Po hlubších vyšetřeních jsem nastoupil terapii na kvalitním oddělení pro léčbu neuróz. Tam se léčí skupinovou psychoterapií, kdy se formou rozhovorů v kolektivu pacientů jdoucích na jádro věci odhalují chyby v postojích pacientů. S odstupem času mohu říct, že k opravdovému uzdravení tam chybí Duch Svátý. Bez pocitu hlubokého přijetí, což dává jen Bůh, těžko lze být k sobě opravdu upřímný. Také je to věc pohodlnosti a bezpečí, zůstávat ve starých návycích. Opustit je vyžaduje takovou dávku nadšení, kterou dává asi jen víra. Také po návratu domů se málokdo dokáže řídit všemi dobrými radami, které nám byly uděleny. Zase chybí Boží pomoc.

Domů jsem si odvezl diagnózu, předepsané léky a právě ony dobré rady, které jsem ve své slabosti bez Boha nedokázal naplnit. Po přerušení školy jsem pokračoval ve studiu. Bral jsem silné léky, které mírnily deprese, ale daní za to byla ochablost – až jakási otupělost. Dalo se s tím existovat, ale k pravé radosti ze života to mělo daleko. Docházel jsem k psychologovi a četl všechny ty knihy o sebevýchově, úzkosti a správné komunikaci. Vysvobození, které jsem u psychologů a v knihách hledal, stále nepřicházelo.

Dodnes si pamatuji, jak při podávání přihlášky na vysokou školu třídní učitel překvapeně prohlásil: „I ty, Zdeňku?“ Přese všechno jsem byl stále ten nadaný student, který se u ma-

Obrácení alkoholika

turity nezastaví. Škola byla navíc oddálením vstupu do dospělého života, ze kterého jsem měl hrůzu.

Kolik studentů by při upřímném zpytování našlo podobné motivace?

Pobyt na koleji přinesl nečekanou volnost, spojenou zároveň s adaptační zátěží. Okusil jsem „zázračnou“ moc alkoholu a byl jsem hned lapen. Alkohol přinášel výrazné uvolnění mých tísni, které nedovolovaly člověku být sám sebou. Úlevu sice rychlou, ale dočasnou, která tě nutí pít zítra znovu.

Satan, ten zákeřný obchodník, často nabízí zboží se sloganem „Budeš sám sebou.“ – Ono „sebou“ si pak sebere a zůstane jen ono „Budeš sám.“

Pil jsem samotářsky, alkohol byl dopingem v zátěžových situacích, ale také relaxací po dni plném napětí. Vznikl návyk a problémy na sebe nedaly dlouho čekat. Školu jsem dokončil jen s velkými potížemi. Namátkou uvádím: vyloučení z kolejí, podmínečné vyloučení ze školy, dvojí opakování posledního ročníku. Po škole následovala zaměstnání – všechna končila propuštěním. Narůstal počet protialkoholních léčení, prokládaných různě dlouhou abstinencí. Při pozdějších léčbách jsem byl několikrát propuštěn i z léčebny, ani tam jsem se nedokázal zdržet na delší dobu pít. Vzpomínám si, že jednou v léčebně ve Šternberku jsem pocítil takovou úzkost, že mě to „donutilo“ vypít na záchodě vodu po holení. Ta tedy opravdu dobrá není.

Nakonec mě vyhostila i rodina a skončil jsem jako bezdomovec. Byl jsem bez bydlení, bez práce, závislý na alkoholu, na léčcích, hroutil se mi zdraví (epi-

leptické záchvaty aj.). To byl skutečný životní debakl. Přesto mi to nezabránilo pokračovat v pití i na azylovém domě.

Až konečně přišel zásah šůry. Když jsem se pokoušel opily vniknout do azylového domu oknem v prvním patře, při pádu jsem si zlomil nohu. Dostal jsem dlouhodobé domácí vězení a nemohl si alkohol nijak opatřit, přitom jsem jej potřeboval denně. Ředitelka mi dala ultimátum, že při dalším pití skončím opravdu na ulici. V životě jsem přestat pít mockrát, ale tentokrát už nebylo žádné únikové cesty, jak se k pití vrátit, až mi „otrne“. Prosil jsem Boha v tom smyslu, že opravdu chci přestat pít, ale že se bojím těch depresivních stavů, které pak u mne následují, ať mne od nich osvobodí. Během pár dní se mi opravdu ulevilo a žádné deprese nepřišly.

Asi každý, kdo někdy zkoušel přestat pít, narazil na výše uvedený problém: člověk na čas ztratí nejen životní RADOST, ale snad i smysl života. Je to krize hodnot. Duch Svátý mi v Křenovicích skrze lidi řekl: „Poté, co jsi přestal pít, Satan na Tebe použil jinou nečistou zbraň – strach.“ I tímto duchovním pohledem se dá lépe pochopit tolik recidiv u mnoha alkoholiků. Zlý útočí na někoho strachem, na jiného třeba znechucením nebo bezradností. Nechci svádět všechno na zlé duchy, roli hrají povahové vlastnosti, slabá vůle, krize ve vztazích, ale jedno je jisté: zlý duch nerad pouští ze svých spárů jakéhokoliv hříšníka. Pak nezbyvá než přetrpět kritické období několika měsíců, klamně působících dojmem, že to nikdy neskončí.

Tentokrát jsem přestával pít poprvé s Bohem. Denně jsem navštěvoval mši svatou, chodil ke svátostem a modlil se. Abstinence působila blahodárně na fyzické i duševní zdraví. Pít jsem sice přestal, ale vůči Bohu to pořád ještě nebylo zcela upřímné.

TRESTNÍ STÍHÁNÍ PRACOVNICE HOSPICE. CO VŠAK (NE)UDEĽALA PRAKTICKÁ LÉKAŘKA?

Deník ze dne 19. září 2008 informoval o podání opiových analgetik pacientce pracovníci hospice, která k tomu neměla oprávnění. Případ je v řešení Policie ČR. Pracovnice hospice nikomu neublížila, naopak těžce nemocné pacientce pomohla ulevit od akutních nesnesitelných bolestí. Podle prohlášení Asociace poskytovatelů hospicové paliativní péče (APHPP) rozhodně nešlo o „jistý druh eutanazie“, jak spekuluje Deník ve svém článku. Zároveň si APHPP klade otázku, proč ošetřující praktický lékař nezahájil takovou léčbu, aby nemusela být aplikována léčba další. Celá kauza vyústila v petici, ve které příslušné orgány a instituce žádají o zohlednění lidské stránky věci vyšetřované pracovnice hospice. Také se v ní objevuje výzva k praktickým a ošetřujícím lékařům, aby využívali svých zákonem daných možností a účinně a včas tišili bolesti trpících pacientů. Petice rovněž vyzývá k přijetí takové novely příslušné zákonné normy, která by umožnila hrazení mobilní hospicové péče z prostředků veřejného zdravotního pojištění – to by umožnilo mobilním hospicům zaměstnat příslušný počet lékařů, kteří by podobné případy mohli včas vyřešit na odborné úrovni. **Více o celém případě a petici ke stažení a šíření najdete na internetových stránkách www.hospice.cz.**

Nezmínil jsem se totiž o jedné důležité věci. Jako více alkoholiků i já jsem měl závislost na návykových lécích, tlumících úzkost. Lidé nadužívající alkohol jsou totiž úzkostní nejen následkem pití, ale často je to trvalý rys jejich osobnosti. Tyto léky pak nahrazují alkohol. Můj silný návyk na tyto léky mi bránil v opravdovém kontaktu s Bohem. Abych si je opatřil, byl jsem ochoten opakovaně hřešit, čímž měl tento lék pro mě větší cenu než Boží zákon.

Jsmeli ochotni pro cokoliv porušovat Desatero, uctíváte tak falešnou modlu. To se Bohu hnusí a ztrácíme jeho požehnání.

Nyní se vrátím k tomu, jak jsem si „vykolébal“ spásu skrze moji nejmladší sestru. Během studií se dostala k víře v Boha a jelikož mě měla velice ráda, jako jediná nepřestávala věřit v mou záchranu a vytrvale bušit na Boží dveře. Moje obrácení, jak o něm píšu dále, nastalo právě ve dnech, kdy dokončila roční modlitbu sv. Brigity za mé obrácení. To jsem ovšem v té době nevěděl.

Jednoho dne jsem konečně slíbil Pánu Ježíši, že si diazepam už nikdy nevezmu. Tyto léky se mají brát maximálně 6 týdnů a já je užíval 10 let. Ještě ten večer jsem podlehl úzkosti a požádal známého o jedno balení tohoto léku. On mě našťástí odbyl na ráno, kdy jsem jeho nabídku odmítl. Měl jsem v tu chvíli vidění, jako by mu na okamžik srostlo obočí jakoby ďáblovi. Začínal finální boj o mou duši.

Ten týden nebo čtrnáct dní se děly se mnou hrozné věci, byť jen v psychické a duchovní rovině. Byl to očistec na zemi, ale bezděčně ve mně fungoval asi tento program: žádný alkohol, žádné léky, žádná psychiatrie, jen přeživej a čekej... Psychiatri, když mě viděl, nabízel mi hned odvoz sanitkou do léčebny, což jsem od-

mítl, musel jsem bojovat sám. Ráno ještě za tmy jsem opouštěl azylový dům a trávil čas se psem v přírodě. Ani u rodičů jsem nemohl vydržet, protože zlo ke mně promlouvalo všude, kde byli lidé, taky skrze rádio, televizi...

Pozoroval jsem různé nezvyklé jevy, nikoli s pobavením, ale provázené úzkostí. Třeba při náhodném sledování televize jsem v zoufalství ukázal na obrazovku, něco zvolal a přes obrazovku úhlopříčně jako by přejel blesk. Při večerním návratu za tmy na azylový dům jsem měl po dva dny dojem, jako bych potkal ďábla. Když jsem tu postavu míjel druhý den, při slovech „ve jménu Ježíše Krista...“ se mi zdálo, jako by to tu postavu odhodilo až k zábradlí. Pes, se kterým jsem chodil v přírodě, měl v jeden moment tak naježené chlupy, že vypadal jako chlupatá koule, i když se choval klidně. Měl jsem vnuknutí podobné vyvádění izraelského národa Mojžíšem z Egypta, kdy Izrael byla moje rodina, a já jsem nebyl ani spasitel, ani Mojžíš, ale kritická postava naší rodiny, skrze jejíž uzdravení se uzdraví postupně vztahy v rodině... Zpočátku jsem měl útoky sebeobviňování, že jsem vtělený bin Ládin nebo všechno zlo světa. Jindy jsem zase měl dojem,

že jsem Kristus a procházím křížovou cestu, a přitom jsem zděšen slyšel ironický hlas od člověka, jehož jsem míjel na chodníku: „Ten v té fialové bundě že je Kristus...“

Po všech těchto zážitcích si s dojetím připomínám slova: „Nikdy tě neopustím a nikdy se tě nezřeknu.“

Celé toto dramatické obrácení vyvrcholilo krásným zážitkem na jedné ranní mši svaté. Už v jejím průběhu se mi zdálo, že v přední části chrámu je vše nějak světlejší, jakoby zlatě nasvícené. Při návratu od sv. přijímání jsem si všiml nezvykle krásného, až andělského vzhledu jedné známé dívky, která teprve přicházela k oltáři. To hlavní však přišlo až při odchodu ze mše svaté. Slyšel jsem kolem sebe nějaké zvláštní hlasy, ale když jsem se rozhlédl, ty hlasy nešly od lidí, nýbrž přicházely shora, mluvily ke mně a volaly: – Je spasen! Je spasen! Na rozdíl od předchozích „hlasů“ tentokrát ale průvodním pocitem nebyla úzkost, nýbrž radost. Celé to připomínalo jakousi svatbu. Když jsem se vracel na azylový dům, zastavilo mi po cestě bílé auto

s rozsvícenými světly a dovezlo mne až domů. V azylovém domě všichni nějak zmateně pobíhali sem a tam a najednou všichni zmizeli, kolem mně i ve mně se rozhostil hluboký pokoj a radost, které jsem předtím asi ještě nikdy nezažil.

„Právím vám, že právě tak bude v nebi větší radost nad jedním hříšníkem, který činí pokání, než nad devadesáti devíti spravedlivými, kteří pokání nepotřebují.“ Lk 15,7

Pak jsem si prošel ještě asi tři krátké recidivy pití, kdy mi bylo jasně ukázáno, že už to není pro mne. Ještě několik let mi lékař postupně snižoval anti-depresiva.

Po 25 letech evidence na psychiatrii, stejně době užívání léků, asi 10 léčbách v psychiatrické léčebně, jednom nedokončeném pokusu o sebevraždu, pomyslném zařazení do kategorie „ztracený případ“ jsem se letos začátkem roku nechal vypsát z psychiatrie, deprese znám už jen ze vzpomínek a do psychiatrické léčebny jezdím jako návštěvník potěšovat druhé.

Mým denním lékem je mše svatá s Eucharistií a modlím se nyní za druhé, kteří trpí podobnými neduhy jako kdysi já.

No uznejte sami, je možné po těchto zážitcích nemilovat Boha?

*Hospodine, Bože můj,
k tobě jsem volal o pomoc
a uzdravils mě.
Vyvedl jsi mě z podsvětí,
Hospodine,
zachovals mě při životě, abych
nesestoupil v jámu.
Pějte žalmy Hospodinu,
jeho věrní,
vzdejte chválu tomu, co
připomíná jeho svatost,
neboť jeho hněv je na okamžik,
jeho přízeň však na celý život.*

Zdeněk ze Vsetína

Pondělí 13. 10. 2008: 8.00 Programová nabídka TV NOE
8.05 Actlv8 8.35 Cesty za poznáním: Memphis a Sakkara, Kairouan, Puning Si Chengde (P) 9.00 Ekologické problémy dneška (1. díl) 10.00 Cesty za poznáním: Radžastán 11.30 Pro zdraví 11.45 Náš lišáček Leon (18. díl): Srdce a kord 11.55 Z pokladů duše (P) 12.00 Polední modlitba s Radiem Proglas (L) 12.05 Pro vita mundi (72) - Naděžda Urbášková 12.45 Slavnostní oratorium 14.05 Hornolidečko: Valašské Příkazy 14.15 Hlubinami vesmíru s dr. Martinem Schnablem 14.55 Zpravodajské Noeviny 15.10 Cesty za poznáním: Mekong 16.00 Pramen v poušti (P) 16.15 Otevřete nám dveře milosrdenství 16.45 H2Onews 17.00 NOEparáda (P) 17.20 Modlitba se zpěvy z Taizé 18.05 Orolské aktivity v kluboch (P) 18.30 Kulturní mozaika (3. díl) 18.30 Náš lišáček Leon (19. díl): Vesmír 2000 (P) 18.45 Actlv8 19.20 Cesty za poznáním: Memphis a Sakkara, Kairouan, Puning Si Chengde 19.50 H2Onews (P) 20.00 Z pokladů duše 20.05 CHKO Blanský les - Vyšenské kopce 20.25 Na koberečku (51) (P) 20.40 GOODwillBOY (3. díl) - Skauting 21.10 Hrdinové Nového zákona (září) 21.30 H2Onews 21.40 P. Vojtěch Kodet, Th.D., OCarm - Neprosím, abys je vzal ze světa, ale abys je zachoval od zlého 23.05 Slavnostní oratorium 00.25 Čtete z křesťanských periodik 00.35 H2Onews 00.45 Závěr vysílání, poslech Proglasu.

Úterý 14. 10. 2008: 8.00 Programová nabídka TV NOE
8.05 H2Onews 8.10 CHKO Beskydy - Javorník - Makyta 8.30 Perly ostravské architektury - kostel sv. Václava 8.45 Na koberečku (51) 9.00 Pro vita mundi (104) - Eva Henychová 9.40 Noemova pošta (říjen 2008) 11.10 Orolské aktivity v kluboch 11.40 Náš lišáček Leon (19. díl): Vesmír 2000 11.55 Z pokladů duše 12.00 Polední modlitba s Radiem Proglas (L) 12.05 Antonín Dvořák: Kouzlo Českého ráje 13.05 Hrdinové Nového zákona (září) 13.20 H2Onews 13.30 Cesty za poznáním: Radžastán 14.20 Modlitba se zpěvy z Taizé 15.05 Actlv8 15.25 Octava dies (497) 15.55 Pramen v poušti 16.10 H2Onews 16.20 Hornolidečko: Valašské Příkazy 16.35 CHKO Pálava - Děvín 17.05 Perly ostravské architektury - kostel sv. Václava 17.15 Kulturní mozaika (3. díl) 17.20 Harfa Noemova 17.40 Cesty za poznáním: Taj Mahal (Indie) 18.10 Dětská televize (9/2008) 18.35 Náš lišáček Leon (20. díl): V pravé poledne do Yumy (P) 18.50 Cesty za poznáním: Nanuk 19.45 Zpravodajské Noeviny (P) 20.00 Z pokladů duše 20.05 Bez hábitu: Misijní sestry Služebnice Ducha Svatého (P) 21.10 Historie válečného letectví (12. díl): Vítězství v Evropě, Letecká válka proti Japonsku (P) 21.40 Zpravodajské Noeviny 21.50 Danka II. 22.20 Octava dies (497) 22.50 Pro vita mundi (72) - Naděžda Urbášková 23.30 Ekologické problémy dneška (1. díl) 00.10 Zpravodajské Noeviny 00.20 Závěr vysílání, poslech Proglasu.

Středa 15. 10. 2008: 8.00 Programová nabídka TV NOE
8.05 Zpravodajské Noeviny 8.15 CHKO Blanský les - Vyšenské kopce 8.40 Historie válečného letectví (12. díl): Vítězství v Evropě, Letecká válka proti Japonsku 9.10 Pro vita mundi (72) - Naděžda Urbášková 9.55 Cesty za poznáním: Radžastán 10.30 Přímý přenos generální audi-

ence papeže Benedikta XVI. 11.55 Z pokladů duše (P) 12.00 Polední modlitba s Radiem Proglas (L) 12.05 Pro zdraví 12.15 Cesty za poznáním: Nanuk 13.10 Bez hábitu: Misijní sestry Služebnice Ducha Svatého 14.30 Cesty za poznáním: Radžastán 15.30 Cesty za poznáním: Hongkong 16.00 Zpravodajské Noeviny 16.20 Léta letí k andělům (22) - Max Kašparů 16.40 Orolské aktivity v kluboch 17.05 Perly ostravské architektury - kostel sv. Václava 17.15 Kulturní mozaika (3. díl) 17.20 NOEparáda 17.40 V posteli (4. díl) (P) 18.30 Plečnickův kostel sv. Františka v Lublani 18.35 Bablandia (1/22) (P) 18.45 Bioenergy in Motion (P) 19.35 Na koberečku (51) 19.50 H2Onews (P) 20.00 Z pokladů duše 20.05 Harfa Noemova (P) 20.30 Věci víry (P) 21.00 Pro zdraví (2): Rakovina poprvé přemožena! (P) 21.10 H2Onews 21.20 CHKO Blanský les - Vyšenské kopce 21.40 Pramen v poušti 21.55 Hornolidečko: Valašské Příkazy 22.05 Záznam generální audience papeže Benedikta XVI. 23.35 Perly ostravské architektury - kostel sv. Václava 23.50 H2Onews 00.00 Závěr vysílání, poslech Proglasu.

Čtvrtek 16. 10. 2008: 8.00 Programová nabídka TV NOE
8.05 H2Onews 8.10 Otevřete nám dveře milosrdenství 8.40 Noční univerzita: P. Vojtěch Kodet, Th.D., OCarm - Neprosím, abys je vzal ze světa, ale abys je zachoval od zlého 9.55 Věci víry 10.20 Cesty za poznáním: Memphis a Sakkara, Kairouan, Puning Si Chengde 10.45 CHKO Pálava - Děvín 11.15 Věci víry 11.40 Bablandia (1/22) 11.55 Z pokladů duše 12.00 Polední modlitba s Radiem Proglas (L) 12.05 Cesty za poznáním: Radžastán 12.40 Harfa Noemova 13.00 H2Onews 13.10 Orolské aktivity v kluboch 13.40 CHKO Blanský les - Vyšenské kopce 14.00 V posteli (4. díl) 14.50 NOEparáda 15.10 Hrdinové Nového zákona (září) 15.30 Dětská televize (9/2008) 16.05 H2Onews 16.15 Bioenergy in Motion 17.00 Pro vita mundi (104) - Eva Henychová 17.40 Pramen v poušti 17.55 Perly ostravské architektury - kostel sv. Václava 18.05 Na koberečku (51) 18.25 Lícheň (P) 18.35 Bablandia (2/22) (P) 18.45 Pro zdraví (2): Rakovina poprvé přemožena! 19.00 GOODwillBOY (3. díl) - Skauting 19.30 Harfa Noemova 19.50 Zpravodajské Noeviny (P) 20.00 Z pokladů duše 20.05 Pro vita mundi (105) - Marie Mačoškova (1. díl) (P) 20.45 NOEparáda 21.05 Zpravodajské Noeviny (P) 21.15 Ekologické problémy dneška (1. díl) (P) 21.55 Noemova pošta (říjen 2008) 23.25 Historie válečného letectví (12. díl): Vítězství v Evropě, Letecká válka proti Japonsku 00.05 Zpravodajské Noeviny 00.15 Závěr vysílání, poslech Proglasu.

Pátek 17. 10. 2008: 8.00 Programová nabídka TV NOE
8.05 Zpravodajské Noeviny 8.15 Hornolidečko: Valašské Příkazy 8.25 Pro vita mundi (72) - Naděžda Urbášková 9.10 Pramen v poušti 9.20 Lícheň 9.30 Bez hábitu: Misijní sestry Služebnice Ducha Svatého 10.40 Cesty za poznáním: Taj Mahal (Indie) 11.10 Octava dies (497) 11.40 Bablandia (2/22) 11.55 Z pokladů duše 12.00 Polední modlitba s Radiem Proglas (L) 12.05 Harfa Noemova 12.30 Otevřete nám dveře milosrdenství 13.10 Záznam generální audience papeže Benedikta XVI. 14.40 Hlubinami vesmíru s dr. Martinem Schnablem

Zveme Vás do večeradla v kostele Nejsvětější Trojice ve Zdloukách v neděli 12. října 2008, začátek v 15 hodin.

Tomuto večeradlu bude předsedat P. Mgr. Jiří Polášek z Rožnova pod Radhoštěm. Na programu je adorace, rozjímavý růženec, čtení z „modré knihy“, promluva, zasvěcení Panně Marii a mše svatá.

15.20 Bioenergy in Motion 16.00 Zpravodajské Noeviny 16.10 Cesty za poznáním: Taj Mahal (Indie) 16.40 Noemova pošta (říjen 2008) 18.05 Pro zdraví (2): Rakovina poprvé přemožena! 18.15 Zrnko v perle Karibiku 18.35 Bablandia (3/22) (P) 18.45 Pro vita mundi (105) - Marie Mačoškova (1. díl) 19.25 Harfa Noemova 19.50 H2Onews (P) 20.00 Z pokladů duše 20.05 Kulatý stůl na téma: Dokumentární cyklus Putování Modrou planetou (R) 21.30 H2Onews 21.40 Noční univerzita: P. Vojtěch Kodet, Th.D., OCarm 23.05 Bez hábitu: Misijní sestry Služebnice Ducha Svatého 00.05 H2Onews 00.15 Závěr vysílání, poslech Proglasu.

Sobota 18. 10. 2008: 8.00 Programová nabídka TV NOE
8.05 H2Onews 8.15 Cesty za poznáním: Benátky (P) 8.45 Čtete z křesťanských periodik (P) 8.55 Pramen v poušti 9.15 Lícheň 9.35 Ve jménu Ježíše (5. díl): Pavel, misionář 10.00 V posteli (4. díl) 10.50 NOEparáda 11.10 Actlv8 11.40 Bablandia (3/22) 11.55 Z pokladů duše 12.00 Angelus Domini 12.05 Zrnko v perle Karibiku 12.25 Věci víry 13.00 H2Onews 13.10 Antonín Dvořák: Kouzlo Českého ráje 14.10 Kulturní mozaika (3. díl) 14.15 Bez hábitu: Misijní sestry Služebnice Ducha Svatého 15.20 Pro vita mundi (105) - Marie Mačoškova (1. díl) 16.00 H2Onews 16.10 Cesty za poznáním: Nanuk 17.10 CHKO Blanský les - Vyšenské kopce 17.40 Harfa Noemova 17.55 Orolské aktivity v kluboch 18.2 Lícheň 18.35 Bablandia (4/22) (P) 18.45 Kulturní mozaika (4. díl) (P) 18.55 Otevřete nám dveře milosrdenství 19.25 První čtení (P) 19.50 H2Onews (P) 20.00 Z pokladů duše 20.05 Mše svatá ze Šumné (záznam) (P) 21.30 Ekologické problémy dneška (2. díl) (P) 22.15 Bioenergy in Motion 23.00 Hlubinami vesmíru s dr. Martinem Schnablem 23.40 Na koberečku (51) 23.55 H2Onews 00.05 Závěr vysílání, poslech Proglasu.

Neděle 19. 10. 2008: 8.00 Programová nabídka TV NOE
8.05 H2Onews 8.15 Evangelium (P) 8.20 Harfa Noemova 8.40 Hornolidečko: Francova Lhota 8.50 Na koberečku (51) 9.05 Pro vita mundi (105) - Marie Mačoškova (1. díl) 9.45 Evangelium 10.00 Mše svatá ze Slovenska (L) 11.15 Pramen v poušti 11.55 Z pokladů duše 12.00 Přímý přenos polední modlitby se Sv. otcem Benediktem XVI. 12.15 H2Onews 13.20 Antonín Dvořák: Kouzlo Českého ráje 14.20 Bioenergy in Motion 15.10 Lícheň 15.20 Ekologické problémy dneška (2. díl) 16.05 Zrnko v perle Karibiku 16.25 V posteli (4. díl) 17.15 Ve jménu Ježíše (6. díl): Spása v Kristu pro všechny (P) 17.45 Hrdinové Nového zákona (září) 18.05 Cesty za poznáním: Nanuk 19.05 CHKO Blanský les - Vyšenské kopce 19.25 Kulturní mozaika (4. díl) 19.35 Věci víry 20.00 Z pokladů duše 20.05 Octava dies (498) (P) 20.35 Arriaga žije 21.55 Z pokladů duše 22.00 NOEparáda 22.20 Kulatý stůl na téma: Dokumentární cyklus Putování Modrou planetou 23.50 První čtení 00.15 H2Onews 1.15 Závěr vysílání, poslech Proglasu.

Centrum naděje a pomoci (CENAP), Vodní 13, Brno, zve na interaktivní kurz **MYSLÍME TO SPOLU VÁŽNĚ**. Je určen párům, které chtějí svůj vztah prohloubit nebo vylepšit. Povídáme si, jaký smysl má manželství, co udělat, aby vzájemný vztah byl harmonický, o významu lidské sexuality, o manželské lásce, o výchově dětí, o hospodaření s penězi či časem. Nejde jen o informace, ale i o možnost vzájemného sdílení s ostatními páry. Těšíme se na setkání s Vámi u nás v klubovně. **Blíží informace, časový rozvrh a přihlášky** na tel.: 543 331 471 nebo 543 254 891.

Dále nabízíme: **ZDRAVÉ RODIČOVSTVÍ – PROGRAMY PRO NASTÁVAJÍCÍ RODIČE** – komplexní příprava na porod i péči o dítě v prvním roce života. Dozvíte se, jak předcházet možným potížím a jak si krásně užít své mateřství a otcovství. V centru CENAP nabízíme **tyto kurzy**: Kurz předporodní přípravy s praktickým nácvikem k porodu • Cvičení pro těhotné • Plavání se cvičením pro těhotné • Lekce psychomotoriky dítěte • Speciální programy pro nastávající rodiče dvojčat a vícečat • Cvičení pro maminky po porodu • Interaktivní kurz masáží kojenců • Poupátka – cvičení pro děti od 3 do 6 měsíců • Žízalky – cvičení pro děti od 6 měsíců do 1 roku. **Blíží informace, termíny a přihlášky** na tel. 543 331 470, e-mail: cenap@cenap.cz, internet: www.cenap.cz.

„Zázračná medailka“ – přívěs na řet., zlato 14kar.: malá (14 mm) – 890 Kč, střední (16 mm) – 1450 Kč, velká (19 mm) – 2300 Kč. **Zlaté růžencové prsteny** – cca 2300 Kč (podle váhy). Zasíláme na dobírku + pošt. a bal. do tří týdnů. Objednávky na adrese: L. Novotná, Wolkerova 48, 779 00 Olomouc, mobil: 721 428 521.

Poselství Královny míru

„Drahé děti! Váš život at' je znovu rozhodnutím pro mír. Buďte radostnými nositeli míru a nezapomínejte, že žijete v čase milosti, ve kterém Bůh, skrze mou přítomnost, vám dává veliké milosti. Neuzavírejte se, děti moje, ale využijte tohoto času, vyhledávejte dar pokoje a lásky pro váš život, abyste se staly svědky pro druhé. Žehnám vám svým požehnáním. Děkuji vám, že jste přijaly mou výzvu!“

Medžugorje, 25. 9. 2008

Biskupství královéhradecké – DIECÉZNÍ CENTRUM PRO SENIORY NABÍZÍ:

30. 10.–2. 11. 2008 – duchovní obnova s P. Janem Rybářem SJ, Marianum – Janské Lázně, cena 1200 Kč • **20.–21. 11. 2008** – II. celostátní setkání animátorů seniorů, Hradec Králové – Nové Adalbertinum, přednášky: Dr. Max Kašparů, Dr. Květoslav Špir a jiní, v rámci programu bude benefiční koncert Evy Pilarové. **Informace a přihlášky**: Biskupství královéhradecké, Diecézní centrum pro seniory, Velké náměstí 35, 500 01 Hradec Králové, tel.: 495 063 661, mobil: 737 215 328 nebo 739 925 941.

Orel Ústřední kulturní rada vyhlásila výtvarnou a literární soutěž na téma PODZIM. Malovat můžete přírodu na podzim, vinobraní, dožínky nebo také téma zpracovat literárně – básnička, povídka apod. Na Vaše práce se těšíme do **31. října!** Zašlete je na adresu: Orel župa Velehradská, Mariánské nám. 78, 686 01 Uherské Hradiště.

Liturgická čtení

Neděle 12. 10. – 28. neděle v mezidobí

1. čt.: Iz 25,6–10a
Ž 23(22),1–3a.3b–4,5–6
Odp.: 6cd (*Smím přebývat v Hospodinově domě na dlouhé, předlouhé časy.*)
2. čt.: Flp 4,12–14.19–20
Ev.: Mt 22,1–14
Slovo na den: *Shromáždili všechny, zlé i dobré.*

Pondělí 13. 10. – ferie

1. čt.: Gal 4,22–24.26–27.31–5,1
Ž 113(112),1–2.3–4.5a+6–7
Odp.: 2 (*Buď velebeno Hospodinovo jméno nyní i navěky! Nebo: Aleluja.*)
Ev.: Lk 11,29–32
Slovo na den: *Syn člověka znamením.*

Úterý 14. 10. – nez. pam. sv. Kalista I.

1. čt.: Gal 5,1–6
Ž 119(118),41.43.44.45.47.48
Odp.: 41a (*At se mi dostane tvého slítování, Hospodine!*)
Ev.: Lk 11,37–41
Slovo na den: **Nitro.**

Středa 15. 10. – památka sv. Terezie od Ježíše

1. čt.: Gal 5,18–25
Ž 1,1–2.3.4+6
Odp.: srov. Jan 8,12 (*Kdo tě následuje, Pane, bude mít světlo života.*)
Ev.: Lk 11,42–46
Slovo na den: *Běda vám, máte rádi přední sedadla.*

Čtvrtek 16. 10. – nez. pam. sv. Hedviky nebo sv. Markéty Marie Alacoque (v ostravsko-opavské diecézi: svátek sv. Hedviky)

1. čt.: Ef 1,1–10
Ž 98(97),1,2–3ab.3cd–4,5–6
Odp.: 2a (*Hospodin uvedl ve známost svou spásu.*)
Ev.: Lk 11,47–54
Slovo na den: *Toto pokolení stihne pomsta.*

Pátek 17. 10. – památka sv. Ignáce Antiochijského

1. čt.: Ef 1,11–14
Ž 33(32),1–2.4–5.12–13
Odp.: 12b (*Blaze lidu, který si Hospodin vyvolil za svůj majetek.*)
Ev.: Lk 12,1–7
Slovo na den: *Nebojte se těch, kdo zabíjejí tělo.*

Sobota 18. 10. – svátek sv. Lukáše

1. čt.: 2 Tím 4,9–17b
Ž 145(144),10–11.12–13ab.17–18
Odp.: srov. 12a (*At tvoji zbožní, Hospodine, vypravují o slávě tvé vznešené říše.*)
Ev.: Lk 10,1–9
Slovo na den: *Po dvou.*

BREVIÁŘ PRO LAIKY

11. – 18. ŘÍJNA 2008

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 12. 10.		PO 13. 10.		ÚT 14. 10.		ST 15. 10.		ČT 16. 10.		PÁ 17. 10.		SO 18. 10.	
Antifona	1136	1262	1150	1278	1166	1295	1734	1953	1197	1329	1708	1924	1563	1761
Žalm	784	883	783	881	783	881	783	881	784	883	786	884	783	881
Ranní chvilky:														
Hymnus	1136	1263	1151	1279	1166	1296	1559	1756	1198	1330	1708	1925	1673	1893
Antifony	1137	1264	1151	1279	1167	1296	1183	1313	1198	1330	1214	1347	1682	1761
Žalmy	1137	1264	1152	1280	1167	1297	1183	1313	1199	1331	1214	1347	813	914
Krátké čtení a zpěv	1140	1267	1155	1283	1170	1300	1735	1954	1201	1334	1710	1926	1682	1762
Antifona k Zach. kantiku	720	813	1155	1284	1170	1300	1735	1954	1202	1334	1562	1760	1563	1762
Prosby	1140	1268	1155	1284	1171	1300	1724	1943	1202	1334	1711	1927	1683	1762
Závěrečná modlitba	721	813	1156	1284	1558	1755	1560	1757	1561	1758	1562	1760	1564	1763
Modlitba během dne:														
Hymnus	1141	1269	1156	1285	1172	1301	1187	1318	1203	1335	1219	1353	792	890
Antifony	1142	1269	1157	1285	1172	1302	1188	1319	1204	1336	1219	1353	1234	1369
Žalmy	1142	1269	1157	1286	1172	1302	1188	1319	1204	1336	1219	1353	1234	1370
Krátké čtení	1144	1271	1159	1288	1175	1305	1190	1322	1206	1338	1221	1356	1684	1763
Závěrečná modlitba	721	813	1159	1288	1175	1305	1191	1322	1206	1339	1222	1356	1564	1763
Nešpory:														
Hymnus	1132	1258	1145	1273	1160	1290	1176	1307	1560	1757	1207	1340	1714	1932
Antifony	1133	1259	1146	1274	1161	1290	1177	1307	1193	1324	1208	1341	1224	1358
Žalmy	1133	1259	1146	1274	1161	1291	1177	1308	1193	1324	1209	1341	1224	1359
Kr. čtení a zpěv	1135	1261	1149	1277	1164	1294	1180	1310	1737	1956	1211	1344	1717	1934
Ant. ke kant. P. M.	720	812	721	813	1164	1294	1180	1310	1737	1956	1211	1344	1563	1760
Prosby	1135	1261	1149	1277	1165	1294	1180	1310	1731	1950	1211	1345	1718	1936
Záv. modlitba	721	813	721	813	1165	1295	1558	1755	1560	1757	1561	1758	1562	1760
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu 11. 10. • 18. 10. • 25. 10. • 8. 11. • 29. 11. • 6. 12. • 13. 12. a 20. 12. 2008 v době od 7.30 do 12 hodin.

NOVINKA

MALÝ TRAKTÁT O ÚCTĚ MARIÁNSKÉ
Univ. prof. PhDr. Jaroslav Němec

Traktát informuje čtenáře o účtě mariánské včera a dnes, je příspěvkem k oslavám 150. výročí zjevení Panny Marie v Lurdech. V první části najdeme souhrn církevní nauky o Matce Boží. Druhá část pojednává o různých projevech mariánského kultu, počínaje lidovými pobožnostmi, zavedením mariánských svátků a pobožností, budováním poutních míst, organizováním zasvěceného života v duchovních rádech a kongregacích až po tvorbu uměleckých děl všeho druhu ke cti Panny Marie. Ve třetí části pak je velmi konkrétním způsobem načrtnuta oslava Matky Boží v celoroční církevní liturgii s krátkými poznámkami pro meditaci a homilie. Spisek nakonec obohacují dvě přílohy: 1. Konstituce Lumen Gentium, kap. VIII – Blahoslavená Panna Maria, Matka Boží, v tajemství Krista a církve; 2. Obrazová příloha – vybrané poštovní známky k poctě Panny Marie ve 20. století.

Kniha je k dostání pouze u vydavatele.
 Matice cyrilometodějská s. r. o.
 Brož., A5, 102 stran + 4 strany barevné
 obrazové přílohy, 139 Kč

Z JINÝCH NAKLADATELSTVÍ

O POČÁTCÍCH CÍRKVE • PROMLUVY O APOŠTOLECH A JEJICH SPOLUPRACOVNÍCÍCH

Benedikt XVI. • Z italštiny přeložili Johana Bronková, Milan Glaser, Josef Koláček a Dagmar Kopecká

Pravidelné středěční katecheze Benedikta XVI. jsou rozděleny do tří oddílů. Nejprve se papež zabývá založením a povahou církve, vyvolením apoštolů a apoštolskou tradicí. Následují portréty Kristových apoštolů a úvahy věnované apoštolu Pavlovi a dalším důležitým protagonistům vznikající církve. Benedikt XVI. vysvětluje, že Ježíš Kristus je navzdory omezením a různým stinným stránkám naší přirozenosti v církvi stále přítomen.

Karmelitánské nakladatelství • Váz., 120 x 180 mm, 176 stran, 199 Kč

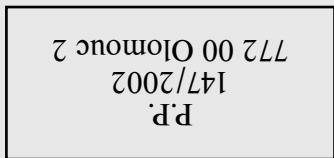
MALÉ ROZHOVORY SVATÝCH

Luigi Padovese • Z italštiny přeložil Jan Kofron

Autor knihy propůjčuje hlas světcům a světicím z Berniniho kolonády na Svatopetrském náměstí v Římě, aby si před našima očima vyměnili názory na problémy aktuální v jejich i v naší době. Padovese neotřelou formou poukazuje také na to, jak důležité pro svatost jsou hodnoty – jako vnitřní svoboda, humor a odvaha k pravdě. Využívá při tom úryvků z vlastních spisů svatých nebo vyprávění o jejich životě.

Karmelitánské nakladatelství • Brož., 116 x 180 mm, 168 stran, 179 Kč

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803
 Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz
 Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

D + 1

Matice cyrilometodějská s. r. o.
 Dolní nám. 24
 771 11 Olomouc 1

SVĚTLO – týdeník Matice cyrilometodějské. Vydává Matice cyrilometodějská v Olomouci, Černochova 7 - IČO 533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Josef Vlček, PhDr. Lubomír Štula. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č.j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Neznamená to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://www.maticecm.cz/svetlo>; objednávky týdeníku a knih, inzerce: knihy@maticecm.cz). Registrční značka MK CR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: RODENY, Vinohradníka 11, 949 01 Nitra, telefon 0042137/741 83 83; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dňa 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanova, Medzugasorje aj.), se podřizujeme konečnému úsudku církve. Nevyžadane nezveřejněné příspěvky nevracíme.